Ч. 183 (15.004). Львів, неділя 21. серпня 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-45
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
" Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
чвертьрічно . . . . . 15.00 "
піврічно . . . . 30.00 "
річно . . . . 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч. У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Де джерело гніву?

Львів, 20. серпня 1938.

Коли ви стрінете знайомого, громи перед ним кидаєте на свого дійсного чи здогадного ворога, у тому переконанні, що всі у світі мусять його теж ненавидіти, і несподівано почуєте що ваш інтерльокутор зовсім не однозгідний з вами, вашого гніву ані не поділяє ані не підтримує, навпаки, заявляє вам, що він до того спору не вмішується, бо його інтерес інакший, — то з такого обороту розмови напевне не будете вдоволені. Ваша нехіть звернеться автоматично проти того інтерльокутора, якого почнете ставити на одну дошку з тамтим своїм заприсяженим ворогом. Це чисто людське, психольоґічно (хоч не розумово) оправдане почування, що чоловік хоче, щоб усі думали так само, як він, і так само до всіх ставились.

Але поза тою найзвичайнішою причиною гніву частини польської преси на українців, які не хотять ставати в одну лаву фанатичного протинімецького фронту, істнують очевидно причини суто політичного характеру. Сама думка, що „німецьким союзником" може бути кількамільйонова українська меншина у Польщі та кількадесятимільйоновий український нарід — виводить з рівноваги польських патріотів, що ненавидять німців. Очевидно, колиб не жахливий політичний рівень польської брукової преси, то зусилля польського табору, переконаного у „ґерманофільстві" українців, ішлоб на приєднанні собі українства, української політичної думки, українських громадських настроїв. Однак **це питання тісно вяжеться з проблємою конструктивної і позитивної національної політики держави супроти українців.** Покищо ця проблема у Польщі не істнує, — ані у теорії, ані тим більше у практиці. Зате істнує знамените підложжя для протиукраїнської наґінки: дискусія на тему становища до німців і III. Німеччини це тільки вимріяна нагода, ще одна причинка, для протиукраїнської кампанії, якої мета — не конструктивна меншинева політика, не розвязка української проблеми по лінії злагоди польсько-українських взаємин, тільки **цькування влади до нових репресій.** А що вся політична система, до якої входить і політичний реґіоналізм з поділом української етнічної території у Польщі на кілька теренів з ріжною політикою та зі стосуванням навіть ріжної термінольоґії до місцевого українського населення, і такі рішення у маленьких справах, як заборона у Тернополі матурального зїзду колишніх учнів колишньої місцевої гімназії, — що та польсько-українська дійсність доводить тільки до щораз більшої радикалізації українських настроїв, серед якої можливі всякі закордонно-політичні „фільства", — то істнує заворожене коло, з якого виходу покищо нема.

Покищо є тільки місце для таких ідіотських „ревеляцій", як про Стадіона, винахідника українців, і німецькі фонди для української кооперації і 25 мільйонів німецьких марок для українців (яких, де?!), про мітичного ґенерала, як німецько-українського посередника у Данціґу, і про звязок тої ґенеральської місії зі статтею „Діла"! Маємо враження, що це цілком другорядна справа, чи редактори ґазет, які друкують ті всі клевети, вірять у них і дають цим свідоцтво свого знання українських справ, свого політичного розуму і досвіду, чи вони друкують ті речі „на зимно", знаючи, що хоч у них нема слова правди, проте своє завдання підвищити атмосферу міжнаціональних відносин у Польщі можуть знаменито виконати, і дають таким робом свідоцтво своїй етиці. А проте гадаємо, що протиукраїнська кампанія за здогадне „ґерманофільство" українців має таки

Реґент Горті їде до Німеччини.

МАДЯРЩИНА ПРОГОЛОСИТЬ СВОБОДУ ЗБРОЄНЬ.

В неділю 21. ц. м. реґент Мадярщини адм. Горті з дружиною приїде до Берліна з офіційною візитою. Разом з адміралом їде прем. Імреді, міністр закордонних справ Каня, міністр оборони ґен. Рац, шеф кабінету реґента д-р Ірай і шеф військової канцелярії реґента марш. Ґені. На прикордонній стації Нікельсдорф ждатиме на реґента Гортія та його почот спеціяльний поїзд з мадярським послом у Берліні Стояєм, німецьким послом у Будапешті Еркмансдорфом, шефом протоколу та іншими німецькими достойниками. Поїзд спиниться у Відні, де його повитає намісник Сейс-Інкварт з представниками війська та партії. По переході перед почесною четою летунів реґент Горті від'їде далі до Берліна. Програма побуту мадярських гостей передбачує відвідини Нірнберґу, Гамбурґа і порту Кіль, де дружина реґента буде хресною мамою нового кружляка німецької воєнної фльоти. В усіх містах, що їх відвідає реґент Мадярщини, підготовляються з поспіхом до такого самого величавого привитання адм. Гортія, яке Німеччина уладила Мусолініеві. У прикордонній місцевости Нікельсдорф вибудовано величаву тріюмфальну браму. Сотні робітників підготовляють декорації західного двірця у Відні, що буде прикрашений мадярськими і німецькими прапорами.

ЗНАМЕННА ПРОМОВА ПОС. ЕКГАРДА.

Провідник партії малих хліборобів пос. Екгардт виголосив знаменну промову підкреслюючи, що **теперішнє політичне положення дає добру нагоду до здійснення слушних мадярських домагань. Слід її тепер використати, щоб опісля не було запізно.**

Далі пос. Екгардт заатакував Чехословаччину кажучи, що вона не дотримала ніодного зобовязання, принятого в мирових договорах і то у внутрішніх і закордонних справах. За теперішнє положення Чехословаччини пос. Екгардт склав відповідальність на президента Бенеша. У звязку з цією промовою пос. Екгарда і чотироденним засіданням ради міністрів, що відбулося минулого тижня в Будапешті, слід здогадуватися, що Мадярщина рішиться по візиті реґента Гортія в Німеччині зломити клявзулі мирового трактату у Тріянон, що заборонив їй зброїтися. Мадярщина піде мабуть цим шляхом тому, що договором у Сальоніках балканські держави дозволили вже на зброєння Болгарії, чого не могла виєднати дотепер Мадярщина від держав Малої Антанти.

Слід згадати, що модернізація озброєння мадярської армії вже в повному ході. Інвестиційний плян, що його опрацював прем. Імреді, передбачує на зброєння мілярд пенґо. Незалежно від того з публичних складок створять фонд ім. Гортія на розбудову мадярського летунства.

„Пештер Льойд", орґан міністерства закордонних справ пише, що подорож Гортія до Німеччини відбудеться під знаком справедливости для давніх переможених, під знаком ґарантії европейського миру, а передовсім опертя миру в наддунайськім басейні на трівких і справедливих основах.

Німецька преса дуже широко розписується про цю візиту. „Фелькішер Беобахтер" пише, що завдяки праці Гортія Мадярщина здобула почесне місце всупереч перешкодам своїх ворогів. Приязнь Німеччини та Італії виявилася при цьому дуже цінною.

В політичних колах кружляють поголоски, що Німеччина заґарантує кордони Мадярщини, яка зречеться своїх претенсій до Бурґенлянду.

Німеччина зажадає кольоній.

Підготова до партійного конґресу в Нірнберґу вже майже скінчена. Цьогорічний зїзд, в якому візьме участь службово 400 тисяч провідників формацій націонал-соціялістичної партії, відбудеться під гаслом „Великої Німеччини" і прилучення Австрії до державного німецького орґанізму. З Австрії приїде на конґрес понад 30 тисяч партійних діячів.

Актуальність судетського питання під теперішню пору знайде без сумніву свій вислів теж у програмі зїзду, що його устійнює тепер особисто канц. Гітлер зі своїм заступником Рудольфом Гесом та найближчими співробітниками. Крім пів мільйона людей, які службово візьмуть участь у конґресі, приїде до Нірнберґу дуже багато туристів.

Політичні кола запевняють, що канц. Гітлер зажадає звороту кольоній для Німеччини — вказуючи на господарські труднощі Німеччини.

—o—

глибше джерело поза двома вищезгаданими причинами. Цим джерелом уважаємо свідому або може й підсвідому лють на українців, які сміють формулувати взагалі своє власне самостійне і від польських чинників незалежне становище до міжнародніх подій та чужих держав і народів. У головах польських патріотів не вміщається, як якийнебудь громадянин польської держави може думати інакшими категоріями, ніж думає загал польського громадянства. В його житті — це щось немов творення „держави в державі“, такої „держави“, яка веде свою власну „закордонну політику“.

Та нехіть до самостійної української думки і злість на українців за їх відвагу формулувати ту думку, не турбуючись, чи вона приємна декому з поляків чи ні, тісно звязана взагалі з нехіттю до чогонебудь у Польщі, що не є на 100% з польщиною зіспоєне. І не тільки зіспоєне, але від польських чинників, польського адміністраційного апарату та польського громадянства з усіми його можливостями — залежне. — Мимоходом кажучи, польський патріот, який обурюється, що українець зважується думати власними незалежними категоріями забуває що напр. у підході до того самого німецького сусіда між самими поляками є величезні ріжниці думок, бо істнує чейже ціла політична школа Владислава Студніцького, який пише явно і славно „билем і єстем германофілем“ та істнує офіціяльна закордонна політика п. Бека, поборювана і ендецією і Фронтом Морж і соціялістичною лівицею і жидами. Польському громадянству вільно бути політично не то здиференційованим, але й розпорошеним, — українському громадянству не вільно мати власної думки, бо це не є польська думка.

Цей польський підхід тісно вяжеться з нехіттю признати, що Польща це не однородно національна держава та що зокрема українська проблема це не тільки внутрішня справа Польщі, але й проблема великого міжнародного значіння — може в нинішньому дні гостро не актуальна, а проте проблема будучини Европи. Сама думка про одно і друге виводить деяких поляків з рівноваги. Вони воліють вперто триматися фікції „паньства народовего“ і всіми можливими способами намагатися ту фікцію реалізувати з найгіршими вислідами, вони воліють негувати навіть само істнування української проблеми (ба навіть і українського народу, про який ендеки все ще пишуть тільки у „лапках“), ніж погодитися з істнуванням неприємної правди, з якої треба би робити льогічні політичні висновки та відповідно формувати нові, інші відносини. І тому українська вимога признати українців у Польщі, як окрему правну особовість — викликала такий пароксизм гніву: ті, що гніваються забувають, що та вимога істнувала вже давним-давно перед появою Гені(л)яйна на політичному овиді та що Польща сама кількакратно признавала ту окрему українську політичну особовість і в своїх конкретних пропозиціях і навіть в конкретних законах.

Засада, що „вчорашній день не подібний до нинішнього“ находить у польському становищі до українців таке застосування, що нині не тільки ніхто з поляків не хоче признати за українцями їх права до окремої правної особовости, але й саму таку вимогу характеризує, як злочин. Як злочин характеризоване теж українське становище до німців і III. Німеччини, що не покривається з германофобством польської ендеції та гітлерофобством жидів і польських соціялістів. Але на те нема ради. Саме суть української національної політики — її незалежність. Польська політична думка може (і повинна) тільки змагати, щоб український національний інтерес вбгати у польські державні рямці, щоб погодити ті два чинники, а не доводити до їх конфлікту. Коли цього польська політична думка не робить, а державна меншинева політика цю проблему зовсім легковажить — мусить приходити до щораз більшого напруження і загострення відносин. Своєї самостійности українська національна політика не тільки ніколи не виречеться, але буде послідовно змагати, щоб усякі вискоки, які можуть робити враження, що в українській національній політиці грають ролю якінебудь чужі суґестії — однаково польські, німецькі, московські чи жидівські, — щоб такі вискоки ліквідувати. ік.

Польща і Ліга Націй.

Женева, 15. серпня 1938.

Вістка „Авасу“ про намір польського уряду відкликати з кінцем осінніх заг. зборів постійну делеґацію при Лізі Націй та обмежитися заступництвом ґенерального консуля, викликала немалу сензацію не лише в тутешніх політичних колах, а й у Парижі та Льондоні. Агенція „Телепрес“ писала з цього приводу з Парижа: „Про рішення Польщі розвязати свою постійну делеґацію при Л. Н. та про чутки, згідно з якими варшавський уряд мав би зректися також свого напів-постійного місця в Раді, писали ріжні часописи. Кореспондент „Парі-Міді“ писав з Варшави: „Коли жест п. Бека й не означає виступу Польщі з Ліги Націй, всеж не можна мати сумніву щодо того, що Польща приготовляє таким робом свій евент. виступ з Ліги Націй. Участь Польщі в праці Ліги буде в дійсности обмежена відтепер до ролі обсерватора. В „Журналь де Деба“ Пер Бернус заявив: „З огляду на те, що ролю Ліги зведено тепер майже до зера, не булоб чого багато дивуватися чи непокоїтися з приводу цього виступу Польщі, колиб в інших відношеннях політика варшавського уряду не творила несподіванок для найкращих приятелів країни, що повстала в 1918 р... Від моменту відомої німецько-польської декларації, яка мала місце незабаром по перебранні влади Гітлером, Польща здавалось виявляла щораз більшу прихильність до Німеччини“. Цю політику Бернус уважає небезпечною для Польщі і для інших націй і сподівається, що „Польща раніше чи пізніше змінить її“... Постійна ворожість Бернуса до Німеччини відома вправді ще від часу світової війни і його часопис перебуває властиво в опозиції до уряду. Але в цім випадку він поділяє в деякій мірі занепокоєння керманичів французької політики щодо становища Польщі супроти Ліги Націй. На цю тему подає „Франкфуртер Цайтунґ“ досить цікавий допис свого кореспондента з Парижа, в якім говориться, що французька дипльоматія намагається зясувати сучасну політику Польщі; з цим наміром Боне перевів наради з амбасадором Польщі у Франції, які проте не дали бажаного французам висліду, так само, як наради французького амбасадора з міністром Беком у Варшаві. У Парижі не надають великого значіння ліквідації постійної польської делеґації у Женеві, але побоюються евентуального виступу Польщі з Ліги Націй. Заява польського уряду, що говорити про це передчасно, французької дипльоматії не заспокоїла. У Парижі мають враження, що свою дальшу участь в Лізі узалежнить Польща від реформ пакту, себто від скасування 16-го параграфу про обовязкову участь в санкціях. А на таку реформу Франція все ще не годиться, уважаючи § 16. вугольним каменем цілої французької системи союзів. Запевненням з польського боку, що франко-польський союз істнує непорушно далі, французька дипльоматія не хоче вдоволитися і намагатися далі випровадити Польщу з її невтрального становища в справі ЧСР...

Тимчасом варта звернути увагу на те, що погляди британських політичних кол у цій і в численних інших справах поважно ріжняться від французьких поглядів. Льондон непокоїть Польща значно менше ніж Париж. Женевський „Телепрес“ повідомляє з Льондону між іншим: „Рішення Польщі відмовитися від постійної делеґації при Л. Н. уважають у льондонських політичних колах поважною політичною подією. Загально гадають, що мотивом цього польського рішення є з одного боку приязне устійнення польсько-німецьких відносин, а з другого боку вислід франко-совітського пакту та чесько-совітського союзу. Льондонські часописи зазначують польське рішення уважаючи його початком цілковитого зірвання відносин між Женевою та Польщею. Згідно з інформацією „Дейлі Мейль“ з неофіціяльних польських кол Варшави, це рішення уряду виправдують острахом, щоб Польщі не втягнули до міжнародньої метушні, викликаної ситуацією у ЧСР. „Дейлі Експрес“ з свого боку пише, що „політичні польські кола вважають Лігу Націй організацією демократичних держав спрямованою проти тотальних держав, яка без Італії, Німеччини, Японії та інших поважних держав світової опінії не заступає“.

Становище Польщі, держави, в якій перебувають мільйони українського населення, супроти Ліги Націй, дуже цікаве також для українців навіть при сучаснім жалюгіднім стані женевської установи. Безпосередньо для себе українці від Ліги Націй не мають чого чекати, хоч би вже тому, що до неї належить московський уряд. Але сам факт, що цей уряд став тепер головним „оборонцем“ непорушности пакту Ліги Н., надає особливого значіння новій польській акції в Женеві. Противитися реформі Ліги Націй буде Франції тим тяжче, що її залишає щораз більше держав, м. і. півд. держави сходу Европи та південно-американські держави, які покищо лишаються ще в Женеві. Отже підтримуючи московську тезу непорушности пакту, французький уряд поставить восени на карту сам дальше істнування Ліги Націй. Ведучи політику протимосковського фронту в Женеві польська дипльоматія наражується на небезпеку, що у висліді Ліга Націй може опинитися виключно в руках Москви і її союзників. З другого боку — виступ Польщі з Ліги був би наближенням повної ліквідації тієї установи.

М. Д[illegible]

Хроніка Совітської України.

ДО 125-ЛІТТЯ НАРОДИН ШЕВЧЕНКА.

Імя Шевченка на совітській Україні — це один з тих нечисленних і останніх бастіонів українства, проти яких московська влада ще не відважується повести відкритого наступу. Бо підземні міни давно пішли в рух у формі фальшування деяких його творів, невідповідних для окупантської влади, фальшування світогляду поета і просто навмисного занедбування памяти про нього.

Імя Шевченка дає ще змогу українцям під окупацією виявляти себе, хоч і то, зрозуміло, в обережній формі, українцями, виявляти свої симпатії до „свого", до українського.

Отже нема нічого дивного, що підготова до святкування 125-ліття народин Шевченка перейшла норми, що їх усталила влада.

Інше питання, в яких нормах відбудеться саме святкування.

Урядовий шевченківський комітет ухвалив такі заходи: відомо-ж, що без видання творів письменника, якого ювилей святкують, не обійдеться, отже „впродовж найближчих місяців" (реченець доволі невиразний!) вийде ілюстрований „Кобзар" („вибрані твори", це-ж цілком зрозуміло) в накладі 150 тисяч примірників і неілюстрований „Кобзар", менш мистецьке видання (теж вибрані твори) в накладі 300 тисяч примірників. Інститут літератури Академії Наук має випустити перший том академічного видання. Дитяче видавництво центрального комітету комсомолу України готує до друку „Кобзаря" для дітей, це саме видавництво випускає видання й російською мовою.

Коли візьмемо під увагу голоси совітської преси, що „Кобзар" на совітській Україні — це бібліографічна рідкість, бо в продажі його ніде не дістанеш, що неписьменних на совітській Україні ніби (так принаймні твердять!) нема, що твори „вождів" і про „вождів" виходять міліоновими накладами, то на 30 міліонів українського населення може і не так уже багато видають примірників „Кобзаря".

Далі комітет, до складу якого входить також і голова ради народніх комісарів УССР Коротченко, ухвалив звернутися до ради народніх комісарів УССР, з проханням „забезпечити закінчення" будови до ювилейної дати памятника поетові в Києві (була вже постанова уряду відкрити цей памятник у березневі дні року 1936, але уряду, що складався з „ворогів народу", отже закінчення памятника не „забезпечено"), а також з проханням збудувати памятник на могилі поета (тут уже не зазначено, коли саме). Щоб не було чого несподіваного, літературно мистецькі вечори, присвячені памяті Шевченка по всіх установах, підприємствах, колоспах та радгоспах організуватиме виключно спілка радянських письменників України. Оголошено конкурс на кращу популярну біографію Шевченка. Маляр Бурачек працює над полотнами „Реве та стогне Дніпр широкий" і „Могила Шевченка", Мищенко малює картину, де буде зображена хата, в якій народився Шевченко. Азовський — картину „Шевченко на засланні". Беседін малює груповий портрет „Шевченко, Добролюбов і Чернишевський" (ну, зрозуміло!)

НОВІ КНИЖКИ.

„Держлітвидав" видав збірку вибраних поезій Сосюри, її ілюстрував маляр Рубан; видав також збірку поезій Виргана „Щастя—доля". З творами цього поета довелось ознайомитися в останніх книжках „Радянської літератури". Не можу собі відмовити зацитувати деякі рядки:

...А на горі над сизими хлібами
Крильми жовтогарячими шерхіє
Липнева спека й тільки десь чорніється
На пагорбі денебудь о волосся,
Воно стає раптово золотим.
А згодом осінь у село заходить
В картатій плахті, в чоботях червоних
А одгулявши весілля, ще довго
Через усе село вона танцює
Над чаркою, розхристана, аж поки
Із дарини зима не завітає
На волохатих конях і снігами
Не замете всіх вулиць і ярів...

На мою думку дуже добре!

ОДЕСЬКА КІНОСТУДІЯ.

Ця кіностудія має чи не найкращі на Україні можливости. Справді маючи такий „золотий фонд", як тамошнє сонце, як „козацьке море" можна створити дуже добрі речі. І не дарємно одеська кіностудія перевантажена, з казковою швидкістю виростають і зникають численні декоративні споруди на березі моря.... Але все це не має нічого спільного з Україною, це працюють знимальні групи Ленінградфільми, Москвафільми, Союздітфільми і багатьох інших.

Одеська кіностудія для себе працює над двома фільмами: „Кармалюк" і „Морской пост" (назва мовою „братнього" народу. Чому?) Працює давно, бо сценар „Кармалюка" був не зовсім „доброякісний". По переду під час праці довелось його переробльовувати, бо виявилось в ньому забагато „ворожого народові", а потім, по виправленні „сюжетна лінія його була так послаблена", що довелось знову переробльовувати... А які-ж чудесні фільми можна було б створити там, скажім з морських походів запорожців?! Ну техніка фільмознимання безумовно вдосконалиться до того часу, кращі вийдуть фільми.

ТВОРЧІСТЬ КОМПОЗИТОРА ВІКТОРА КОСЕНКА.

Він написав цикль романсів на слова Тичини, з яких найпопулярніший „На майдані", цикль пісень „Бойовий шлях 44 дивізії в піснях", обробки пісень „Ой що-ж бо то тай за ворон", „Десь поїхав син" та інші, „Героїчну увертюру" для симфонічної орхестри. Тепер він працює над симфонією „Загибель ескадри".

СЕРІЯ НАРИСІВ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ.

Серію нарисів, які охоплюють історію України до початку XX-го століття випускає інститут історії Академії Наук УССР. Л.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА" Ч. 22.

ЛІДІЯ РОМАНІВНА. 2

Котлетик.

Нині саме був той день, коли „надзвичайна" їда скінчилася і не було ніякої певности, що пошта принесе щось „нове". Таська тупо дивилася на долівку, сівши у кутку за таблицею і не підіймаючи голови з лавки. Здавалось, не чула всіх цих добрячих насмішок, що сипались на неї. Поруxалась аж тоді, як Іванка Леміш відштовхнула її на край лавки і сіла біля неї. Поволеньки обернула очі в її бік і чудово робленою повагою весельчака дивилась на „напасть".

— Що ти хочеш від мене?!!

Голос Тасин прогудів як із льоху.

— Я?! Не хочу нічого; серце мене болить, як дивлюсь на тебе! Невже-ж у тебе у кошику нема уже нічого?! І то так ані кришечки?!

— Ні кришечки!.. — поволеньки важко прогуділа Тася. Дивилася на Іванку широко кліпаючи повіками, по котячому облизуючи губи язиком. А далі рванула собою, вхопила Іванку під руку і виструбнула з нею з лавки.

— Не маю си-ли ждати! Йду в їдальню! Хоч понюхаю, покріплюся парою, не дозволю заморити себе марно! Ухх!...

Серед реготу всієї кляси і крику Іванки, що ледви волікпась за нею, побігла до дверей. Але саме тоді роздався кухонний дзвінок і миттю вся кляса вибігла на коридор. Пішли двійками, гуртками, мимохіть заслухавшись у те, про що Тася „тарабанила" Іванці. Вона змальовувала їй бенкет з найлюбіших страв — самих ласощів, називаючи все „любо", здрібніло: шиночка, сирочок, яєчка, печені куряточка....

Зійшли сходами на перший поверх. Зустрілись тут з панею директоркою, що саме вийшла зі своєї кімнати та йшла у їдальню вкупі з усіма. Зрівнявшись з Тасею нараз поклала руку на її плече:

— З твоєї кляси хтось нині хорий?

— Ні, пані директорко!Ага!... Наді Лісовій стало погано на географії і її вивели з кляси!

— Ну і якже їй тепер?

— Вона лежить у спальні. Казала Хима, що їй уже багато краще!

Пані директорка подумала хвилинку і перевела свою долоню з Тасиного плеча на її бундючну, непокірливу гривку.

— Як так, то нехай ще полежить собі! А ти постарайся занести їй обід! Очевидно сама зїдж перше!... Памятай, Тасько!...

Один куточок губ пані директорки піднявся у хитрій посмішці. Мабуть подумала знаючи добре „жеруна", що дуже важко булоб їй нести обід, не попоївши раніше самій.

Розійшлися. Гуділо коридорами, лунало дитячими голосками, дзвеніло сміхом. Тася шугнула одна з перших у їдальню, покинувши Іванку і станула на своїм місці, заздалегідь зложивши руки до молитви. Наприкінці перехрестилась тільки двічі й рванула ложкою. Приговорювала до борщика солоденького, до барабольки любої, пе[...]ала цілунки кінчиками пальців „золотим [...]тикам" на полумиску. Завзяки її радісним [...]ам, пані Гаївська така [...] похмура, поважна, розвела свої чорні брови і всміхнулась мягко дивлючись на Тасю.

Але все гарне — скоро кінчається. За кілька хвилин не стало котлєтика на Тасиній тарілці. Вона почала нудьгувати. Послухала хвилинку, як Одарка жалілась на свою кривду від професора математики і попросивши дозволу від пані Гаївської відійти від стола, побігла у кухню по обід для Наді Лісової.

Борщик несла так, якби була професійною кельнеркою і вже у дверях розважила хвору Надю:

— Не журися, як тобі не хочеться їсти то я зїм і ніхто не буде тебе чіплятися.

Вертаючися коридором по „друге" Тася побачила сірого Мурка, що у куточку біля шафи зачаївся, якби чекав на миш. Погладила його, улекшивши доступ до якоїсь діри, відсунувши шафу, й підбадьорила до ловів, посіпавши за вухо.

З „другим" Надиним Тася бігла перестрибуючи по два сходи; не треба було з ним церемонитися, як з борщиком.

Котлетик, баоболька і капуста трималися разом як перекладанець і можна було тарілкою виконувати граційні рухи, як ті кельнерки на фільмах. Тася заспівала „Комаря" і минаючи по два сходи понеслася вгору.

На диво Надя зїла ввесь борщ. Ще й цікаво потяглась очима до тарілки, що прийшла до неї у Тасиних руках. Але зараз таки допитливо підняла їх на Тасю:

— Що це?! То у нас нинька такий о, пісний обід?!

„Опечатання та збурення православної церкви було безправне"

СТВЕРДИВ ОКРУЖНИЙ СУД У ЗАМОСТІ.

Варшава, 18. серпня.

Окружний Суд у Замості проголосив у вівторок 16-го ц. м. в 12-тій год. дня присуд у справі відомого і голосного процесу проти 30 православних з Хмілька, обвинувачених за непослух владі, участь в нелеґальних богослуженнях і т. п.

Окружний Суд у Замості (хід розправи подало „Діло" передучора) рішив: „усіх обвинувачених за орґанізування збіговища, щоб ставити опір правним наказам влади — **звільнити** від вини й кари натомість суд засудив: селянку **Олену Венгржин** за те, що вдарила поліцая з Лукової Венгерського на **пів року** вязниці з зарахуванням слідчого арешту (обвинувачена перебула вже 3 місяці в арешті); **Юрія Тияру** й **Андрія Климчака** за словну зневагу війта Матисяка і поліцаїв на **2 місяці арешту** з припиненням кари на 3 роки.

Після проголошення присуду суддя **Матковський** подав устні мотиви присуду і м. і. признав, що **„опечатання і збурення православної церкви не мало правних і формальних підстав, тимсамим не було опору проти правних наказів влади".**

•

Присуд і мотиви заміського Окружного Суду викликали у Варшаві, особливо в правничих і адвокатських колах велике враження і прихильні коментарі. Цілий наклад сьогоднішнього „Дзенніка Людового" поліція сконфіскувала навіть в кіосках і в вуличних продавців. Сконфісковано кілька речень в судовому звіті кореспондента того щоденника з Замостя та полемічну статтю - відповідь „І. К. Ц." в справі його алярмів з приводу голосів анґлійської преси про православіе у Польщі.

•

Дня 23-го ц. м. перед Окружним Судом у Замості стане в четверте **о. Іван Олійник**, обвинувачений за „нелеґальне богослуження в нелеґально збудованій церкві".

Фа—ський.

Політична співпраця Злучених Держав з Вел. Британією?

ЗНАМЕННА ПРОМОВА ПРЕЗ. РУЗВЕЛЬТА.

През. Рузвельтові надав університет у Кінгстен стейту Онтеріо титул почесного доктора. З цієї нагоди през. Рузвельт приїхав до Кінгстен, де в університеті виголосив таку промову:

Домінія Канади є членом британської імперії. Можу вас запевнити, що американський нарід не залишиться пасивним, якщо яканебудь імперія загрозить безпеці канадійської землі.

Далі през. Рузвельт осудив протидемократичні перерости, що істнують у деяких державах і додав: Ґенеральні штаби і пропаґандові бюра інших держав дуже зацікавились Америкою, але Канада і Злучені Держави, звязані приязню і взаїмним зрозумінням, можуть спокійно дивитися на цю діяльність не занедбуючи нічого, що моглоб причинитися до забезпечення миру світа. Якщоб навіть ці сподівання не сповнились, можемо взаїмно себе запевнити, що бодай наша півкуля залишиться сильною твердинею, в якій цивілізація може розвиватися ненарушена. Вказуючи на збільшення воєнних алярмів през. Рузвельт заявив: Тут в Америці ми вже не є так дуже віддалені від европейського континенту, щоб нас спори не цікавили або нам не загрожували. Навпаки. Всі пропаґандові бюра і всі ґенеральні штаби за морями мусять звернути на нас увагу. Незалежно навіть від нашої волі наші засоби, наша живучість, наша господарська могутність зробили з нас життеві чинники, що діють у користь світового миру.

Промову през. Рузвельта приняли дуже прихильно в Льондоні, зокрема заяву у справі оборони Канади перед нападом. Одночасно в Льондоні підкреслюють, що радість булаб дійсно велика, якби з поглядами през. Рузвельта згоджувалися широкі маси американців. Однак так не є. Поважна частина американської опінії є проти всякої участи в конфліктах, що не торкаються Злучених Держав. Тому не слід прикладати за великого значіння до слів през. Рузвельта, бо вони віддзеркалюють лише погляди теперішньої американської адміністрації. Одначе всяке зближення Злучених Держав до інших держав світа, зокрема до В. Британії слід привитати з радістю.

„Менчестер Ґардіен" пише, що промова през. Рузвельта є поширенням доктрини Монро на Канаду. Ця доктрина є угольним каменем закордонної політики Злучених Держав від 1823. р. Одночасно през. Рузвельт підкреслив зацікавлення Злучених Держав подіями в Европі.

Тася віддула губи.

— А що ж ти ще хочеш? Борщ — добра річ, правда?! Но, а котлет то що?! Не любиш?!..

Надя сіла на ліжку, віджнула і скривилась.

— Люблю... але мені чомусь котлета не дали... Гадають, що я недужа. Дивись!...

Тася встромила очі в тарілку. На ній блідо майоріла капуста і барабулька. Чистий глум. Заложила руки, постояла і струсунувши головою помчалась у кухню. Вона рішуче попрохала для своєї товаришки і мяса. На це пані управителька повагом, рішуче заявила, що вже раз поклала на тарілку котлет і то з уваги на Надю, що така худенька — великий котлет, один із найкращих.

Тася, як у безодню провалилась. Що-ж вона тепер скаже Наді? Хоч Надя не докоряла їй за котлет, але всміхалася загадочно, хитрою посмішкою. Це було дуже немиле Тасі — бентежило її. За кілька хвилин увесь інститут знав про те, як щез котлет. Пані Ґаївська і пані директорка, що скоро про все дізнались, не робили з цього „квестії", але зустрінувши Тасю, ловили пальцями її під бороду або щось... наче підморгували. Товаришки всміхалися таємничо. У Тасиній голові почало прояснюватися, а з цим у серці почало свердлувати, давити, зростати до справжнього, вперше у житті зустріненого духового болю. Вона ще не знала, але півсвідомо відчула, що всі, навіть Хима, думають, що котлет Надин зїла вона сама.

(Докінчення буде).

ЩЕ ОДИН КАНДИДАТ НА ПРАВОСЛАВНОГО МИТРОПОЛИТА.

Інформації, що їх „Діло" подало у справі передбаченої зміни на становищі православного Митрополита у Польщі підтверджуються у Варшаві й надалі. Треба лише додати, що як контр-кандидат єпископа **Сави** виступає в цих поголосках не так грузин о. арх. Перадзе, як радше і передовсім грек о. арх. **Васдекас**, також професор православної теольоґії у Варшаві, гірше від першого зорієнтований в церк.-національних відносинах у Православній Церкві у Польщі.

Італія готовиться до війни.

В четвер 18. ц. м. прилетів Мусоліні на тримоторовім бомбовику на острів Пентелярія, де оглянув пристань та фортифікації, що їх з поспіхом розбудовують. Опісля появився Мусоліні на бальконі ратуша, звідки виголосив промову до населення. Пополудні вернувся літаком на летовище Літторія під Римом. Подорож Мусолінія викликала велике враження, бо острови Пентелярія положені на половині шляху між Сицилією і побережжям Тунісу. Острови творять велику базу підводних суден та літаків. Ці бази рішатимуть про панування над т. зв. Сицилійським каналом, що ділить Середземне Море на дві части — західну і східну. Отже на випадок евентуального конфлікту морські бази і фортифікації Пентелярії відограють дуже поважну ролю.

Італійська преса підкреслює, що це перший раз так важна морська база була предметом інспекції шефа уряду. „Ляворо Фашіста" бачить в інспекції особливу журбу Мусолінія, коли йде про оборону Італії. „Трібуна" запевняє, що рекордовий лет Мусолінія (600 км. за дві години) на острови Пентелярія військовим тримоторовим бомбовиком є дуже вимовний. Острови Пентелярія, що донедавна вважалися далекими посілостями і без значіння, набрали за фашистівського уряду великого значіння для середземноморської потуги Італії. Мусоліні, що перший раз появився на Пентелярії, дав доказ великої сили і потуги Італії.

ІТАЛІЯ ЗАЯВЛЯЄ СВОЮ НЕВТРАЛЬНІСТЬ

В центральнім орґані німецької молоді „Вілле унд Махт" появилася стаття відомого італійського публіциста Вірджінія Ґайди про теперішне положення в Европі. На думку італійського публіциста всі трудноці судетської проблеми в засліпленні великодержав, що підтримують Чехословаччину і стоять на становищі політичних прав штучно створеної держави.

Італія — пише Ґайда — зовсім солідаризується з національними змаганнями німців і думає, що цей конфлікт повинен бути безпосередньо поладнаний між Німеччиною й ЧСР.

„Італія не бачить причини підтримувати Чехословаччину, що з одного боку не вміє виконати довіреної їй місії в середущій Европі, з другого боку — веде ворожу політику супроти національних італійських інтересів. Тому теж Італія рішена супроти конфлікту зберігти невтральність, так як зберегла її в останніх часах супроти австрійських справ.

—o—

ПІДГОТОВЛЯЛИ АТЕНТАТ НА ТРОЦЬКОГО.

Мексиканська преса пише, що до Мексику приїхав Жорж Мінк, який дістав приказ від Ґ. П. У. убити Троцького. Тому дому Троцького береже змінена сторожа.

Із останніх хвилин бл. п. проф. Степана Смаль-Стоцького.

Із приватних джерел довідуємося дещо про останні хвилини життя покійного академіка Степана Смаль-Стоцького, і з цими хоч коротенькими звістками ділимося з шановними читачами.

Вже після кровотечі лікарі визнали стан покійного Професора за безнадійний, але всежтаки міркували, що місяць Він іще проживе. Та сталося інакше. Хоч зберігав Він ввесь час повну свідомість, голова ясно працювала, але сили помітно падали. А проте, хоч дуже ослаблений, Він розпорядився устно щодо найменших подробиць, що має статися по Його смерти, попрохав сина, д-ра Романа Стоцького, повідписувати на всі листи, жалував дуже, що де з ким із своїх приятелів не зможе вже особисто попрощатися. Дня 13. VIII. вже був дуже ослаблений, говорив тільки шепотом, і більше рухами, бо 3 дні зовсім не спав. А проте стан здоровля не виявляв ніяких змін на гірше. Нарешті 17-го вранці стан сильно погіршився. Професор д-ра Романа пізнав, але говорити вже не міг. Коло 2-гої години попав у несвідомість, а незабаром почалася агонія. Після 5-ої сполудня Професора не стало.

Розмовляючи із сином про смерть, просив, щоб Його поховали коло дружини у Кракові, але щоб не було на похороні ні вінців ні промов.

Зачуваємо, що тіло зложено покищо в одній із церковних крипт у Празі, звідкіля згодом після полагоди усіх формальних вимог буде перевезене на кладовище у Кракові.

—o—

З польської преси.

Проблема сокальського кордону.

НОВА СТАТТЯ КОЛИШНЬОГО ЛЬВІВСЬКОГО ВОЄВОДИ БОРКОВСЬКОГО.

Колишній львівський воєвода, п. Петро Дунін-Борковський занявся в найновішому числі „Бюлетину Польско-Україньск-ого" (ч. 31, з 2.-го серпня ц. р.) справою сокальського кордону. Цей кордон — каже він у статті, що має таки наголовок „Проблема сокальського кордону" — творився від самого початку істнування польської держави. Почалося від того, що не допустили на Волинь уніятської церкви, що на думку автора не було в інтересі польської державної рації, бо унія, хоча може й не дуже булаб поширилася на Волині, булаб відгородила Волинь від московської держави взагалі і тепер від совітської України. Та справжній сокальський кордон створив воєвода Юзевський, який зліквідував на Волині всі українські культурні й економічні установи, що були у звязку з галицькими централями та підтримував „Волинське Українське Обєднання", що творило льокальні українські установи. В тому „Волинському Українському Обєднанні" працювали під протекторатом воєводи Юзевського українські еміґранти з Наддніпрянщини, яких воєвода Юзевський умисно спроваджував на Волинь рахуючись з браком української інтеліґенції.

Проти тієї політики воєводи Юзевського — каже п. Борковський — виступили польські політичні діячі та й ціле польське громадянство, які рахували на те, що при недостачі української інтеліґенції вдасться засимілювати українські маси. Але ця концепція не мала ніяких виглядів, бо — пише п. Борковський —

„не тільки масова національна асиміляція, як показує практика, тепер неможлива, але навіть індивідуальна асиміляція відбувається не в той примітивний спосіб від нижчих до вищих культур, чи пак у пропорціональному відношенні до натиску, як це соб дехто уявляє... Що торкається Волині, то спеціяльно там національної асиміляції не можна собі навіть подумати просто у звязку в чисельним відношенням українців і поляків: до кого має місцева сільська людність асимілюватися, коли насправді вона не має ніякого контакту з польським елементом. Воєвода Юзевський розумів нонсенс ідеї польської національної асиміляції у відношенні до волинських українців. Колих хотів і навіть від гори перевів сепарацію волинських українців від галицьких, то не в тією метою, але щоб вимінути те, щоб голиняки підо впливом українських львовян не пересякли духом опозиції і нехіті до Польщі."

Тому воєвода Юзевський спроваджував на Волинь еміґрантів з Наддніпрянщини, що так само як він репрезентували ідею незалежности України, здобутої від теперішньої Московщини при допомозі Польщі. Але — каже п. Борковський — ці наддніпрянські еміґранти за ціну втримання Польщі при своїй політичній концепції ішли на всякі уступки полякам на Волині. Це, розуміється, не могло приєднати їм симпатій місцевої української людности, що як автохтонна не могла і не хотіла поступатися своїми справами. Таким чином українські еміґранти з Наддніпрянщини, що нібито мали бути провідниками волинських українців, властиво не мали на Волині ніякого впливу. П. Борковський підкреслює цікавий момент:

„Не маю зрештою сумніву, на підставі моїх відомостей про українські відносини, що самі провідники ВУО, українські політичні еміґранти почувають свою слабість і серед своїх земляків на Волині і не почуваються добре у своїй політичній ролі, коли натомість інші еміґранти з наддніпрянської України, що активно не мішаються до політики, живуть у найкращих взаємнах з місцевою українською інтеліґенцією."

Але якби навіть — каже п. Борковський — ідеольоґія наддніпрянських еміґрантів при підтримці воєводи Юзевського була опанувала маси, то це не вийшло би на користь польській державі. Якби справді зараз вибухла війна з большевиками, на яку згідно з ідеольоґією булиб наставлені українські маси, то це був би успіх. Але як ця війна не приходить, то „психічна реакція за несповнені надії добути незалежність над Дніпром, могла би спричинити у людей, цілком опанованих тією ідеєю залім", що довів би до цілковитої зміни орієнтації на користь дотеперішних ворогів.

„З цього зовсім не виходить, щоб українська протисовітська настанова була для польської держави шкідлива чи непотрібна. Навпаки, це невідклична передпосилка справжнього відсепарування цих теренів від Росії і співпраці з Польщею. Цю протимосковську та протикомуністичну настанову має також українське громадянство в Галичині, але ріжниться від настанови людей з ВУО тим, що їх ідея української держави над Дніпром в нічому не перешкоджує їм почуватися найтісніше звязаними з долею і біжучими справами тієї дільниці Річипосполитої, в якій уродилися, де живуть і в області якої борючись за свої національні права завжди підкреслюють свою льокальну приналежність. Як українські патріоти не перестають бути передусім патріотами льокальними, територіяльними в тій самій мірі, як і місцеві автохтонні поляки. Це одна з основних точок співпраці місцевого польського й українського громадянства на площині деяких спільних конкретних інтересів. Деякі уступки від держави мусілиб їх спотити тісніше з державою і відмежувати безоглядно від кожної сусідної держави, в якій таких уступок не мали би. По цій лінії вичуття спільних льокальних і державних польсько-українських інтересів ішла безсумніву декларація п. премієра Складковського, який сказав, що волить мати зпоміж національних меншин ситого громадянина, ніж голодного, і культурного ніж анальфабетичного. Ідучи льоґічно, діяльність леґальних українських культурних і господарських орґанізацій зі своїми львівськими централями не є для держави шкідлива, але її можна погодити з інтересами держави і краю.

„Супроти того, що 1) польська національна асиміляція української людности Волині виключена, 2) кожна русофільська орієнтація на окраїнах в якійнебудь формі була би найбільшим злом, 3) боєвий український націоналізм у своїй формі ОУН, як взагалі кожна революційна орґанізація, є протидержавний і „вивротови", і 4) ВУО зі згадан. вгорі оглядів не є ані масовим рухом ані спеціяльно для держави корисним, — уважаю, що скасування обмежень, які вийшли з концепції т. зв. сокальського кордону, найбільш вказане і що треба цілу концепцію сокальського кордону признати невдалим адміністраційним задумом. Невтральність у відношенні до конкуренції ріжних леґальних українських напрямів і їх суспільних рухів та політичних ладів дає занадто багато прикладів, що коли державна адміністрація створює ідейницькі концепції, які підтримує бюрократичний апарат, то це ніколи не вдається і завжди доводить до зовсім протилежних наслідків. Державна адміністрація може і повинна натомість підтримувати здорові самостійні суспільні відрухи, що відповідають інтересам держави.

„В суті речі треба, не віддаючись ніяким фантастичним оманам, почати відноситися до терену заселеного чи пак співзаселеного українцями в Польщі багато більш одноціло і не перебільшувати собі ріжниччок, які завдяки культурній окремішности чи іншим причинам істнують між поодинокими теренами.

„На випадок допущення до свобідної виміни і взаїмної нівеляції тих дещо ріжних українських елементів у Польщі в релігійній, культурній та господарській ділянці, з одного боку допуститься єдино до того, що і так неминуче й поступає самочинно, супроти всяких кордонів і в боротьбі з ними, з другого боку, сам процес вирівнювання дільницевих ріжниць займе вповні увагу українського елементу на довший час, не залишаючи йому сил на експанзію у відношенні до місцевої польської людности.

„Але відібрати протекцію адміністраційних чиновників прихильникам ВУО при одночасному втриманні далі сокальського кордону — це видається мені найгіршим шляхом, хоча це схлібляє примітизмові тих поляків, котрі вірять, що в такий спосіб спольщиться „малосвідома" українська людність Волині. Напевно не спольщиться, скріпиться натомість орієнтація на Совіти місцевих українців чи пак орієнтація на „третю Росію" і буде новий аґітаційний жир для українського революційного підпілля. Як єдиний наслідок Польща відчула би в короткому часі дальше послаблення нашої державности на Волині". (Підкреслення Бюлетину Польсько - Українського).

Відгуки одної нагінки.

Лист до Редакції у справі вистави „Українського Народнього Мистецтва" в Данціґу.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Звертаюсь до Вас з проханням видрукувати в Вашому часописі таке вияснення:

Кооп. „Українське Народне Мистецтво" у Львові влаштовує дуже часто вистави народнього мистецтва з торговельною метою. І так цього року в літному сезоні уладила виставу своїх виробів у Данціґу.

Перебуваючи з виставою в Данціґу, не мала я змоги вглянути в ріжні часописні вістки, що появилися з приводу тієї вистави. Тепер повернувшись, провірила я всі ті поголоски й хстіляб застерегтись в імени Кооперативи проти їх неправдивости.

Дня 30. VII. ц. р. появилась у львівському часописі „Експрес Вечорни" нотатка п. наг.: „Zbrodnicza akcja Ukraińców na terenie Gdańska".

Не беруся тут повторювати дослівно її змісту, але скажу тільки, що свій закид „злочинної пропаганди" спирає часопис на двох доказах. А саме: мапі України при вході на виставу і написі „Заліщики" на прібнику взорів.

Зазначую, що мапа при наших виставах конче потрібна. Глядачі цікавляться часто, з яких околиць походить взір чи вишивка. Мапа виставлена в Данціґу мала докладно подані політичні границі Польщі, Чехословаччини, Румунії й Совітів й унутрі тих границь визначені околиці, заселені українцями. Отже тимсамим ця мапа відповідала тим, що їх тут загально уживають по наших школах і тому злочинної пропаганди в цьому не можна добачити.

Щодо напису „Заліщики", то в німецькій транскрипції не міг він інакше звучати. Написи були вдержані в німецькій мові, тому, що з такою публикою і покупцями треба нам у Данціґу рахуватись. А купецький інтерес вимагає достосуватись до їх потреб.

Це вияснення подаю на доказ труднощів, які стрічає кожний наш торговельний виступ за границею. Шукаючи збуту для наших виробів, намагаємося вишукувти нові ринки. Та важко це робити, коли в кожній культурно-господарській імпрезі добачують невідповідальні чинники „злочинну пропаганду".

Це черговий напад польської преси на українську кооперацію.

Дякую за поміщення цієї нотатки і залишаюся з глубокою пошаною

Ірина Павликовська,
дир. кооп. „У. Н. Мистецтво".

Виїзд української делеґації на конґрес „Пакс Романа".

В суботу 20-го ц. м. виїхала на конґрес світового союзу католицької академічної молоді та академічної інтеліґенції „Пакс Романа", що цього року відбувається в Югославії, українська делеґація складена з пяти членів, в них проф. Микола Чубатий, член екзекутиви тієї організації та директор її підсекретаріяту „Про Оріенте", о. д-р Іван Гриньох, академічний душпастир та голова Т-ва „Обнова" студ. Богдан Лончина. Конгрес відбуватисяме в місцевостях Рочаска Слятіна, Блед та Люблянa в днях від 2.—30. серпня. Головною темою конґресу є проблема: **Постава академічної інтеліґенції супроти комунізму".** Ціла низка рефератів на пленумі та на комісіях ставить собі завдання висвітлити справу комунізму та його проникання серед інтелектуалів. Не брак теж теми, що живо заторкує й українські культурно-релігійні справи, бо як тему на засідання комісії „Про Оріенте" вибрав проф. Чубатий питання: **„Проблема церковного обєднання в останніх 20 літах на терені Союзу Радянських Республик".** Мовами нарад є мова французька, німецька та англійська.

В програмі конгресу передбачена також в дні 29-го серпня торжественна Служба Божа в греко-католицькім обряді для всіх учасників конгресу, яку відслужить Преосв. д-р Д. Нярадій, крижавецький епископ. Звідомлення з праць конгресу міститимемо у свій час від власного кореспондента.

—o—

По упадку уряду Чанкайшека запанує мир.

„Пополь д' Італія" помістила інтервю свого кореспондента з японським премієром кн. Кавое. Згадане інтервю є маніфестом до італійського народу. Прем. Каное запевняе, що щойно по упадку уряду Чанкайшека запанує мир на Далекому Сході. Японія вдячна Італії за виявлене зрозуміння і за підтримку японських інтересів на конференції 9-ох держав.

БОРОТЬБА З КИТАЙСЬКИМИ ПАРТИЗАНАМИ.

Японські війська заняли в полудневій частині провінції Шансі Пучов, кінцеву стацію залізничого шляху на північнім березі Жовтої Ріки. Підчас бою за Пучов китайці втратили 1.500 вбитих.

Домеї повідомляє, що японська армія почала акцію у провінції Шансі, щоб знищити відділи китайських партизанів, яких число доходить до 42-ох тисяч.

Китайські партизани діють у таких округах у запіллі японських військ: 10 тисяч людей біля міста Тсінань (столиця шантунської провінції), 10 тисяч на південь від м. Тсінь, 3.500 партизанів на північному березі Жовтої Ріки, 3.500 біля м. Пінюанv і 3.500 партизанів недалеко м. Тсечов.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Четвер, 23 (11) серпня 1888.

„БИЛЄ ЯКІ, КАЖДИ ДОБРИ, БИЛЄ НЕ РУСІН".

У передовій статті „Діло" полемізує з двома польськими демократичними органами, „Новою Реформою" та „Курієром Львовскім" на тему українсько-польських взаємин у Галичині. „Нова Реформа" зробила закид, що поширене в Галичині москвофільство було причиною, що поляки станули одним фронтом проти русинів і всі польські партії підчас виборів лучилися разом, щоб не допустити руського кандидата навіть тоді, коли не мали свого гідного кандидата, бо стояли на становищі що „биле які, кажди добри, биле не русін". „Діло" опрокидує цей заміт і доказує, що ще не було мови про які-небудь „обєдинительні" змагання у відношенні до Росії і „вся політика тодішніх русинів була звернена тільки на Галичину, де всі вони бажали розвивати свою національність, плекати свою мову на питомій народній основі і добиватись прав признаних їм конституцією, а все-ж від самого початку знайшли тодішні русини в цілому польському громадянстві в Галичині непримирних, завзятих ворогів, які всіма силами намагались спинити їх національний розвиток, хоч це був розвиток не москвофільства, але правдивої і щирої — руськости".

У полеміці з „Курієром Львовскім" — „Діло" вказує на прикладі найновішої передвиборчої агітації, що навіть ті польські кола, що ніби то — як „Курієр Львовскі" — виходячи зі своїх демократичних засад заявляються прихильними до українців, у практиці теж визнають засаду „билє які, кажди добри билє не русін".

ПАПА ПРО ЮВИЛЕЙ ХРЕЩЕННЯ РУСИ.

„Політік" пише, що до Львова буцімто наспіла з Риму з добре поінформованого джерела вістка, яка підтверджує давну поголоску, що папа ладив енцикліку, в якій між іншим говориться теж про недавнє святкування ювилею хрещення Руси в Києві, як про факт великої ваги в історії православної Церкви".

БУНТ СЕЛЯН ПРОТИ ГРАНИЧНИХ ЗМІН.

„Пешт, 23. серпня. Селяни з пограничної румунської місцевости Бобеште збунтувались і ставили збройний опір румунсько-мадярській пограничній комісії, що переводить тепер управильнення границі між Мадярщиною та Румунією".

На допомогу родині Касперських.

На допомогу жертвам бандитського випаду в Чижикові зложили в Адміністрації „Діла" дальше: **Іляріон Брикович**, Тернопіль, 3 зол.; **Н. Н.** 5 зол.; **Н. С.** (збірка) 3 зол.; **Йосиф Кипрійко**, Ходорів, 2 зол.; **Александер Пісецький**, Грималів, 2 зол.; **о. мітрат Олекса Базюк**, Дора, 5 зол.; **о. Тарасевич**, Гійче, 2 зол.; **Іван Червінський**, Любачів, 3 зол.; **Іванна Геринович**, Камінка Струмилова, 3 зол. і кличе своїх знайомих; **Богдан Чехут**, вет. лікар, Судова Вишня, 1 зол.

АРЕШТУВАЛИ ШЕФА АНҐЛІЙСЬКОГО ПАШПОРТОВОГО БЮРА.

Тому три дні арештували шефа пашпортового бюра англійського консуляту у Відні, капітана Кендріка. Досі Льондон не одержав ніякого вияснення в цій справі. Амбасадор Гендерсон уже двічі відвідав шефа закордонних справ міністра Рібентропа.

Катальонці проти червоного уряду

НЕХРІНА.

Всі катальонські партії крім крайно лівих зложили заяву, що підпорядковуються Компанісові. Ці партії заявляють, що Генералітет уважають єдиним катальонським урядом.

Політичні кола вважають це ворожою маніфестацією проти прем. Нехріна та заповідю боротьби проти нього. Всі катальонські пристані передано, згідно зі спеціяльним декретом, під безпосередні прикази центрального уряду. Всі провідники басків і катальонців під надзором поліції. На мурах міста появилися написи: „Хай живе Компаніс, геть з Нехріном!"

ПЕРЕГОВОРИ З ПРЕДСТАВНИКОМ ҐЕН. ФРАНКА?

Премієр Нехрін узяв участь у зїзді фізіольоґів у Ціріху. Туди приїхав теж представник уряду ґен. Франко в Льондоні кн. Альба. Тому то розійшлися поголоски про нараду прем. Нехріна з кн. Альбою у справі переговорів в Еспанії.

НОВИЙ НАСТУП НАД ЕБРОМ.

Влада національної Еспанії загострила сильно прикордонну контролю. Загально думають, що це загострення тісно вяжеться з підготовою нового великого наступу національних військ, що вже дійсно почався над ріки Ебро.

Економічний огляд.

Світова збіжева продукція

і світовий збіжевий ринок на початку нової торговельної кампанії.

Рим, в серпні 1938.

Міжнародній Хліборобський Інститут у Римі подає в своїм комунікаті з 8. ц. м., що на підставі добутих відомостей цього року можна передбачити в Европі, в Зл. Д. П. Америки, в Совітах і в інших азійських краях північної півкулі надзвичайний збір пшениці.

Вже в половині липня загальна продукція передбачувана для північної півкулі, перевищала на кругло сто міліонів квінталів, себто на одну десяту, рекордовий збір з р. 1928. До цеї цифри треба ще додати збір у Совітах, які в останніх роках виказують побільшення своєї продукції.

Якщо не заістнують особливі обставини в міжчасі аж до молочення, то цьогорічний збір пшениці перевищить рекордовий збір з 1928 р. А був він початком великої економічної збіжевої кризи.

Однак обставини в порівнянні з 1928 р. змінились на гірше, бо загальний попит країв, що звичайно ввозять збіже, значно зменшився, через упадок споживття і збільшення власної продукції. Тому є майже виключене, щоб торговельні обороти зросли підчас теперішньої кампанії.

Загальна власна продукція европейських країв — імпортерів, осягнула цього року напевно більше на 20 міліонів квінталів, ніж це було попереднього року. Деякі держави, яким власна продукція не вистарчала, як Франція, Італія, Греція, признаються до доброго збору, ба навіть до надвишки. Азійські і африканські краї мабуть також осягнули збори кращі ніж середні. Попит за збіжем зі сторони країв, що звичайно ввозять, буде тепер на початку кампанії правдоподібно слабший від попиту, зареєстрованого в минулому році. Рівночасно краї, що продукують на вивіз, оферують дуже багато збіжжа.

Можна також сподіватися, що і Совіти кинуть на ринок якусь кількість збіжжа, бо й вони цього року заповідають такий гарний збір, як в інших европейських експортових краях.

Також Індія авізує надзвичайний збір, а в півн. американських краях передбачують збільшення продукції на 27 міліонів квінталів.

Посуха і незвичайна горяч можуть дещо зменшити передбачені збори, головно в Канаді, але не настільки, щоб це могло значно змінити обчислення.

Вже тепер передбачують, що оферта з краів-продуцентів на північній півкулі збільшиться на яких 25 до 33%, в порівнанню до попиту зі сторони країв імпортерів.

Длятого можна цілком спокійно сказати, що заки ще дозріє збіжжа на південній півкулі, світове запотребування буде вже покрите.

Н. С. С.

Від надмірного песимізму до надмірного оптимізму.

У представленні господарського положення в точно окресленому часі важну ролю грають **покажчики** чи пак **індекси**, що їх обчислюють статистичні інститути. При принятті підстави 100 у відповідному році, індексові цифри в дальших роках більшають чи меншають і є критерієм при оцінці ситуацій в ріжних краях, якщо обчислення цих покажчиків відбувається таким самим способом (себто вихідна точка для обчислень є та сама).

Справа покажчиків виробництва (індексів продукції) стала тепер голосна в Польщі, бо варшавський Інститут Досліджування Конюнктури проголосив новий покажчик виробництва для Польщі, називаючи дотеперішній свій покажчик помилковим.

З довгого офіціяльного комунікату І. Д. К. подаємо тут найсуттєвіші його думки: Публікований досі покажчик виробництва не брав під увагу безпосередніх цифр продукції (з виїмком гірництва і гутництва), а основувався на кількості робітництва в пром. заведеннях, що давали працю більше ніж 20 робітникам. Підставою цеї методи було переконання, що виробництво в перетворчому промислі міняється пропорціонально до затруднення. В коротких періодах це правильне, але в довших не є це справжня міра продукції. Зростаюча раціоналізація процесу виробництва (кількостевий і якостевий зріст машин) впливала на число робітничих сил. Гол. Статистичний Уряд, розуміючи цю недосконалість обчислень, спирає від тепер покажчики виробництва **на вартости продукції нетто**, себто на вартости продукції з відрахування кошту сирівців і інших зужитих матеріялів.

Висліди тих обчислень, при задержанні давньої цифри — індексу 100 для 1928 р., є остакі (в скобках покажчик з давньої методи обчислювання):

р. 1929 — 101.9 (99.7), р. 1930 — 89.7 (81.8), р. 1931 — 78.2 (69.3), р. 1932 — 63.7 (53.7), р. 1933 — 70 (55.4), р. 1934 — 78.8 (62.8), р. 1935 — 84.9 (66.4), р. 1936 — 94.3 (72.0), р. 1937 — 111 (85), перший піврік 1938 р. — 119.1 (92), червень 1938 р. — 120.5 (91.4).

Нові покажчики, що ілюструють рівень продукції в Польщі, ставлять Польщу — як читаємо в комунікаті — поміж ті держави, що в розвою конюнктури стоять на переді.

В польській пресі, яка обговорює факт переходу Інституту Д. К. на нову методу обчислювання індексів, появилась **слушна думка**, що тепер статистики виказують знову надмірний оптимізм, так як давніше виказували надмірний песимізм.

Кредитові установи в Чехословаччині

підчас і після кризи.

II.

У часі кризи кредитові установи Чехословаччини не скорочували своєї діяльности при видаванні позичок. У 1929 р. видали вони позичок на суму 6.800 міліонів ч. к., у 1933 р. на суму 8.300 міліонів ч. к., нарешті, в 1936 р. 8.200 міліонів ч. к. Кількість боржників цих кооператив була ось така: в році 1929 — 784.000, в році 1933 — 868.000, а в році 1936 — поверх 900.000. Середня позичка на одного члена підвищилася: в 1929 році вона виносила 8.755 ч.к. а в році 1936 — 9.132 ч. к.

Цікаво зазначити, що за час кризи населення почало виказувати у відношенні до сільських кредитових кооператив більшу активність, з більшою охотою вступало до складу членів кооператив свого району, тощо. В 1929 р. кількість таких членів досягала 1,100.000 в 1933 р. — 1,300.000, а в 1936 р. 1,400.000. З цієї кількости лишень майже 500.000 були заінкавлені одержанням позичок в кредитових установ. Останні члени в більшости своїй були самі кредиторами цих установ. Фактом [illegible] членами тої чи іншої кооперативи, вони [illegible] на зиск і сироє. А це також [illegible] довіря вкладачів до сільських кредитових кооператив.

Щоб облегшити положення боржників у часі кризи, уряд зменшив в р. р. 1933 та 1936 максимально дозволені відсоткові такси від вкладів та позичок. Угоду між заінкавленими установами дотично цього проголосив уряд обовязковою для всіх і сьогодні вона уявляє з себе базу для кожної презукційної чи комерційної діяльности в Чехословаччині.

Щодо вкладів на віднимання, то як максимальний відсоток встановлено 3%; для вкладів, з платністю в 20 днів після виповідження — 3¼%, а з платністю до 90 днів — 3½%. Цікаво відмітити, що Чехословаччина находиться серед 7 держав, що мають найвищу відсоткову стопу для вкладів (в Зл. Державах П. А. найвищий відсоток від вкладів: — 1%, у Швайцарії — 1½%, в Англії, Бельгії та Голландії — 2½%, у Швеції, Франції та Чехословаччині — 3%).

Що дотичить позичок, то в ЧСР максимум вимаганих відсотків для позичок від гіпотеку в „кампелічках" є 4½%; з інших категорій позичок дозволяють побирати аж до 5%. Відсоток цей у всіх державах (крім Англії та Швайцарії) вищий, ніж у ЧСР. Однак, у більшости „кампелічок" ЧСР фактично з позичок побирають не вище, ніж 4½%. В інших кредитових установах відсоткові норми з позичок ще вищі, крім позичок, що їх уділюють за згодою Народнього Банку Чехословаччини по реескомпту; розмір відсотку у даному випадку не сміє перевищати 3%.

Усі кредитові установи ЧСР заступлені в Порадчому Кредитовому Комітеті, що існує при Народньому Банку ЧСР. Головою цього Комітету є управитель Народнього Банку. Комітет цей уповноважений встановлювати норми відсоткових стіп для вкладів та позичок, при чому оголошує висоту стопи сам уряд. Встановлення такого способу означування відсоткової стопи увеможливлює конкуренцію між ріжними кредитовими установами для притягнення вкладів та уділення позичок.

III.

Коли торкнемося діяльности кредитових установ ЧСР, мусимо відмітити все більшу та більшу ролю, яку відограють місцеві Центральні Каси кооператив та їх союзів. Ці каси є не тільки установами, що регулюють грошевий обіг серед кооператив, але й ревізійними та культурно-просвітними центрами. Подібних центральних кооперативних обєднань в ЧСР є 12. Згідно з законом з 1924 р., кожна сіл.-господарська кредитова кооператива повинна бути членом одного з них 12-ти Центральних Союзів, які в свою чергу обєднані в Центрокооперативі.

За останні роки згадані вище центральні союзні організації помітно розвиваються: вкладів у них в 1935 році було 1.654 міліонів ч. к. у 1936 р. 1.763 міл., а в 1936 р. — 2.127 міліонів ч. к.

Уділи членів Центральних Союзів та запасні фонди зросли з 38 міліонів ч. к. в 1925 р. аж до 172 міліонів ч. к. у 1936 р. Найбільшим з них Центральних Союзів є „Устршедні Єднота" (Центральний Союз) сіл.-госп. кооператив у Празі. Цей Союз має уділових та резервових капіталів 120.000.000 ч. к. та вкладів 1.015 міліонів ч. кор.

Центральні Союзи, що входять до „Устршедні Єдноти", згідно з законом не сміють провадити операцій по закупу та збуту. Для цих операцій працюють, у звязку з Центральним Союзом, особливі організації. Вони провадять свої операції по закупу та продажу при широкій підтримці кредитом Центральних Союзів. В 1928 р. вони продали ріжних предметів, що необхідні в господарстві, а також ріжних зернових продуктів — 161.000 вагонів (вагон — 100 тон) на загальну суму 1.144 міліони ч. к., а в 1936 р. — 280.000 вагонів на заг. суму 2.677 міліонів ч. к., при чому на долю кооперативи, найбільшої торговельної кооперативи, що існує при „Устршедні Єдноті" сіл.-госп. кооператив у Празі, припадало з них продажів 150.000 вагонів на суму 1.500 міліонів ч. к.

До речі, повні та дуже повчаючі дані з минулої та теперішньої діяльности „Устшедні Єдноти" знаходимо в щойно виданій цікавій брошурі Центрального Союзу сіл.-госп. кооператив у Празі (UJHD. Družstevní čin Praha, 1938, сторінок 143), яку написав доктор Антін Гульба. Союз щойно недавно відсвяткував сорокалітній ювилей своєї діяльности. Це ми вже відмітили в пресі та тепер можемо повторити наші побажання цьому Союзові дальшої плідної праці на кооперативній ниві.

(Докінчення буде). **Проф. С. Бородаєвський.**

—o—

Господарська всячина.

— Між 7. і 10. вересня відбудеться у Львові заходом Рільничої Палати **Збіжевий Торг-Показ**, на якому нагороджувати будуть виставлене зерно. Також можна буде продавати збіжжа і то — як подають — корисніше, ніж звичайно купцям чи посередникам.

— З Познани повернулась **до східних воєвідств** польська молодь купецьких гімназій, якій міністерство торговлі і промислу спільно з тамошньою Пр.-Т. Палатою постаралось за **вакаційні практики в познанських купців.** Практики тривали 6 тижнів.

— **Великі шкоди внаслідок граду у сх.-гал. воєвідствах** (головно львівському і тернопільському) **викликали** інтервенцію самоврядування і воєвідств для виїднання **пільгових кредитів**, що їх пошкодовані малиб ужити до закупу сівного зерна.

— Від 28. ц. м. обовязувати буде **розпорядок про продаж курячих яєць на вагу** з залначуванням їх якости (свіжі чи консервовані). Кари для детайлістів, що не будуть придержуватись цього розпорядку, передбачені до 600 зол.

— Найновіше звідомлення Нім. Інституту для Дослідів Конюнктури доказує **значну поправу австрійської госп. ситуації після „аншлюсу"**. Індекси продукції постійно зростають, особливо коли йде про залізну, паперову і текстильну бранжу. Це наслідок **нових можливостей збуту** у східних провінціях Німеччини. Безробіття значно зменшилось.

— На льондонській біржі дальше є **великий попит на золото.** Купують головно капіталісти з европ. континенту. Причина: політична ситуація і боязнь перед стабілізацією валют з підвищеною вартости доляра у відношенню до фунта і франка.

— **Льорд Ренсімен** мусить не тільки розвязувати політичні питання в Ч. С. Р., але теж економічні. Господарська сторінка **судетського конфлікту є не менше скомплікована, як і політична**

Сторінка без політики

Третій раз не вільно стати президентом.

Американська виборча традиція.

Не лиш Америка, але й Европа чимраз більше цікавиться питанням хто буде новим президентом Злучених Держав. Особливо актуальна стає ця справа в Америці, де ця актуальність збільшується з кожним днем, із кожним тижнем, із кожним місяцем. Досі не висунули ще своєї кандидатури ні републиканці, ні демократи. Та заки обі партії зголосять якихнебудь кандидатів, прилюдну думку Злучених Держав хвилює справа, чи президент Рузвелт виставить свою кандидатуру на президента утретє.

Сам Рузвелт, хоч його вже нераз про те питали, не дав досі ніякої відповіди. Він дипльоматично мовчить та держить у непевности своїх приятелів, прихильників та ворогів. Може він захоче одних і других заскочити своїм рішенням... а може сам ще не рішився у цій справі куди важнішій, ніж воно спершу здавалосяб.

Коституція „за".

Американська конституція не згадує ні словечком про те, що не вільно кандидувати в третє на становище президента Злучених Держав. Отже, засаднично, спираючися на правній підставі Рузвелт може виставити третій раз свою кандидатуру при найближчих виборах на президента Злучених Держав. Та чи його тоді вибрали би та чи його рішення не викликалоби доволі великих застережень серед найближчих політичних приятелів — це ще велике питання.

В Америці традиція — перешкодою.

На диво, в Америці не конституція стоїть на перешкоді до вибору утретє, лиш традиція. Бо воно якось уже так прийнялося, що досі ніхто не був довше президентом, як дві каденції.

Ця традиція в Америці ще й тому така сильна, що започаткував її ніхто інший, як сам „батько волі", славний вожд у боротьбі за незалежність Злучених Держав Юрій Вашінґтон.

Вашінґтона вибрали були двічі першим президентом Злучених Держав. Коли його каденція минала удруге, його всі просили, щоб кандидував утретє. Ціле населення Америки зверталося до нього з проханням, одначе той загально люблений вожд і творець Злучених Держав рішуче відмовився виставляти свою кандидатуру та при тому подав переконливі мотиви свого рішення.

Заповіт Вашінґтона

Юрій Вашінґтон сказав тоді таке:

— Третій раз рішуче не буду кандидувати. Володіння одного чоловіка, яке тривало би задовго, могло би загрожувати Америці диктатурою. Америка це край демократичний і ніколи не повинна вона про це забувати.

Населення Злучених Держав зрозуміло цей моральний заповіт свого вожда та його пошанувало.

Неменше популярним та загально люблеим президентом Злуч. Держав був Уліс Ґрант. Його теж двічі вибирали президентом, одначе коли він хотів утретє виставити свою кандидатуру, прилюдна думка виступила проти нього, пригадуючи йому слова-заповіт Вашінґтона. Президент Ґрант мусів податися перед прилюдною думкою.

Невдача першого Рузвелта.

Цю традицію намагався зломити старий славний колись Теодор Рузвелт. Двічі вибраний хотів зломати традицію та виставив свою кандидатуру третій раз. Вислід не був для нього веселий — бо не зважаючи на свою велику популярність провалився на цілій лінії при виборах. Заповіт Вашінґтона був сильніший від його популярности і маси та виборці не відважилися зломити традиції.

Президент Куліджм був заступником президента Гардінґа й коли Гардінґ помер несподівано серед таємничих обставин, Куліджм обняв владу до кінця каденції. Американська конституція передбачує, що коли президент підчас каденції помре, зрезиґнує або не зможе виконувати своїх обовязків, віцепрезидент стає автоматично президентом.

Другий чи третій раз.

Після заступної каденції Куліджа вибрали знову президентом. Був це найбільш мовчаливий та замкнений у собі чоловік між тими, що панували в Білому Домі. Одначе він мав сильну підтримку великої американської фінансієри, якій вірно служив, тому теж, коли минуло 4 роки його кермування державою, запропонували йому, щоб знову виставив свою кандидатуру. Прихильники вибору Куліджа пояснювали це в той спосіб, що не буде в тому найменшого нарушення традиції, тому, що третій раз Куліджм був президентом лиш із припадку, не з вибору і то лиш на короткий час каденції, яка залишалася Гардінґові. Нове виставлення кандидатури не було би кандидуванням утретє, лиш удруге.

Одначе Куліджм не хотів кандидувати і зложив пресі коротку заяву на письмі такого змісту:

„У третє кандидувати не буду".

Цю заяву зложив він у такий спосіб: Президент закликав журналістів на конференцію до Білого Дому, велів приладити стільки карток із відписом згаданого речення, скільки було запрошених журналістів та відтак вручив ці картки підчас пресової конференції особисто, не промовивши при тім ні словечка.

Досі ніхто не був президентом утретє.

Досі ніхто в історії Злучених Держав не був утретє президентом. Не диво, що американську прилюдну думку хвилює питання, чи Рузвельт, який переломав уже нераз американські традиції, проломить, чи пак схоче проломити й цю традицію.

Ясно, що Рузвельт хотів би стати президентом, бо він любить панувати й сам вірить у те, що вміє панувати. Він скермував Америку на нові шляхи і може схоче закінчити підчас нової каденції започатковане діло. Його прихильники залюбки підкреслюють, що завдяки реформам Рузвельта економічна ситуація Зл. Держав замітно поправилася, що зменшилося безробіття та підвищився загальний рівень життя. Кажуть, що коли Рузвельт відійде, Америці буде грозити нова катастрофа. Рузвельт має справді багато диктаторських нахилів. Крім того сильно нелюблює його велика американська фінансієра і напевне вона схоче мати свого чоловіка у проводі держави.

В кожнім разі вибори президента заповідаються у звязку з традиційними навичками Америки та американців справді сензаційно.

Дивоглядна орхестра.

Американці доходять уже просто до абсурду у своїй рекордоманії та в погоні за чимсь новим, за чимсь чого ще не було. Недавно видумали у Злучених Державах нову забаву, а саме орхестра, яка бавить гостей, мусить до тієї міри себе розбавити, щоб укінці стратила над собою володіння й робила щось дуже оригінального, щось чого досі не було. Вона повинна в екстазі забави розбивати свої інструменти. Це відбувається в той спосіб, що при кінці одні одним розбивають на голові інструменти. По кількох днях орхестра хотіла знову здивувати гостей своєю дотепністю й почала дерти на собі одяг та залишалася в самім біллі, бо в запалі навіть черевики дерли на кусні. Важко знайти назву на таку дивоглядність, хіба таку орхестру можна назвати орхестрою руїнників. А може ця дикунська екстаза у грі має бути лиш доказом, що людство „вертається до первісного стану" ...до дикунства.

Присилайте передплату!

Хто найвидатніше працює?

Уже кінчиться пора вакаційних відпочинків і знову по всіх установах та варстатах наступить правильна праця. Деінде — зовсім певно — зазначиться розвиток установи чи взагалі варстату праці збільшеним числом працівників. Коли про це мова, то слід згадати, що при приниманні нових робітників до праці, де за не було би, найбільші труднощі саме в тому, щоб передбачити, чи новий працівник буде справді продуктивний на своїм місці. Не ходить тут про те, щоби хтось перепрацьовувався понад свої сили, лиш про те, щоб робітник умів працювати раціонально. Значить: щоб і без великої натуги приносив установі своєю працею справжню користь. Знавці людської праці створили вже цілу науку про ту справу і всі погоджуються м. і. у тому, що раціональність праці полягає на свого роду ощадности: на приклад, фабричний чи інший робітник повинен навчитися оминати всіх зайвих рухів, та виконувати тільки конечні, для виконання праці найбільш доцільні. Це правило дасть прикластися до кожної праці без винятку, навіть до наскрізь умової. Чи не нагадує це вам звичайної ощадности, яка полягає на тому, щоб оминати зайвих видатків і заощаджений гріш складати на щось більш доцільне? Так! Одна ощадність подібна до другої і тому певно можна сказати, що найкраще працювати вміє ощадна людина. Хто раціонально укладає свої видатки та щадить свій гріш, той зуміє і раціонально працювати. Він не програє ні одної хвилини на байдикування, бо це було би проти його природи і вдачі. Він зуміє віднайти спосіб, щоб усяка праця була найбільш видатна. Знаючи цей додатній вплив звичайної ощадности на працю, всі великі підприємства спонукують своїх працівників, щадити гріш і не приймають нового робітника, коли не мають доказу, що він має нахил до ощадности. Нехай це буде вказівкою і для наших людей, які стараються про працю, і для тих, що дають працю. На тому скористають одні і другі та скористає рідний загал. Цей новий струм у нашій економічній політиці повинен уже скоро зазначитися поважним зростом ощадностевих вкладів по українських банках.

Ю. Ш.

КАРІЄРА АМЕРИКАНСЬКОЇ ТАНЦЮРИСТКИ

Неймовірну карієру зробила одна з американських балетових танцюристок Міра Дуґлас, яку недавно заанґажували до одного з нюйоркських ревієвих театрів. Міра Дуґлас є сестрою анґлійського старшини, який згинув підчас світової війни.

По одній з вистав Міра познайомилася з молодим нафтовим багачем Робертом Гайд, який відразу залюбився в молодій красуні й оженився з нею. Тепер танцюристка є власницею величезного майна, яке перевищає суму 6 мільйонів долярів. Три місяці тому, як подають американські часописи, вона мешкала в невеличкій скромній, віднаймленій кімнаті. Заки її заанґажували до театру, в якім познайомилася з своїм мужом, вона нераз примирала голодом.

Перескок із крайньої нужди до величезного багатства навіть як на американські умовини незвичайний.

МУЖЧИНИ ВЧАТЬСЯ БАВИТИ ДІТЕЙ

У великих та малих американських містах уладжують тепер курси як бавити та доглядати дітей. Ці курси мають великий успіх. Та в тім не було би нічого надзвичайного, якби не те, що ці курси призначені для мужчин. В першу чергу йде тут про безробітних мужчин, які тепер нічого не заробляють, хотять бодай таким способом допомогти у праці своїм жінкам, які заробляють на удержання дому.

Ситуація дітей, які досі залишалися вдома з батьками, без матерей, які йшли до праці, не була дуже весела. Батьки не вміли собі дати з дітьми ради, не вміли інтуїтивно відгадувати їх бажань як матері та не вміли як слід їх доглядати. Тепер після закінчення курсу, будуть і мужчини доглядати добре дітей, бодай якщо вони тямляться до тієї міри в цих справах, що не будуть курити папіросок та циґар підчас купання дитини.

ЗЛОВИЛИ ВЕЛЕТЕНСЬКОГО КИТА

Англійські рибалки китів зловили перед кількома днями недалеко Скутфорі кита довгого на 9 м., який важив 4 тон. Кита вивезли на лаву піску й відтак безборонного вбили.

ЧИ БУДЕ ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО У СПРАВІ ЗНИЩЕНИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЦЕРКОВ?

Вчорашній „Дзеннік Польскі" алярмує великою заміткою на першому місці газети про „протипольський пастирський лист" Митрополита Шептицького, при чому згори подає здогадний зміст того листа і полемізує з ним, погрожуючи наприкінці „належною відповіддю міродайних чинників Польщі". Ми не дістали про пляни духовних греко-католицьких владик у звязку з подіями на Холмщині і подекуди на Волині ніякої вістки і тим більше дивуємося, звідки знає про те щонебудь протиукраїнський ендеко - озонівський „Дзеннік Польскі"?! Якщо в інформаціях „Дз. П." є крихітка правди (про намір видати пастирський лист), то це справді стид, що хтось, хто здобув собі довіря Митрополита та його оточення, не міг навіть у такій справі тримати язик за зубами, лиш провінціональним звичаєм бавиться сплетнями, що доходять до ворожих нам вух. Хіба, що замітка „Дзенніка П." випливає зі свідомости його польських редакторів, що про відомі події дійсно не можна мовчати.

НАЦІОНАЛЬНІ КАНТОНИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Чехословацький уряд виявляє добру волю.

Льорд Рансімен відбув у пятницю нараду з прем. Годжею, який заявив, що чехословацький уряд обсадить сім вищих становищ в поштовій адміністрації судетськими німцями, призначить німців старостами в Аш і Фалькенав та становище президента окружного суду в Етер.

„Прагер Тагблят" пише, що по останній нараді делегації судетських німців з урядом прийде перерва, що протягнеться може тиждень, щоби прийшло успокоєння в напруженій атмосфері і щоби створити нові можливі умови до дальших переговорів.

Райтер повідомляє з Праги, що льорд Рансімен може опрацювати плян поділу Чехословаччини на національні кантони. І так повстали би три німецькі кантони, в яких чехи та інші національні меншини мали би такі самі права, які мали би німці в чеських національних округах. Кантони користали би з подібної самоуправи, як у північній Ірляндії. До парляменту у Празі належали би лише справи національної оборони, фінансів і закордонної політики.

ВІДГУКИ ДНЯ.

25 мільйонів.

Сидів собі як у Бога за дверми на тихім селі, у захистнім приходстві і дихав. Часописів не читав, листів не писав (нехай вибачать ті, що не дістали від мене вакаційного поздоровлення!), а дивився як хмарки пливуть, слухав як гаї шумлять, милувався сонцем і водою. Час до часу, щоб бути все таки в курсі діла слухав вечірнього щоденника, бо ануж війна на Далекім Сході або мир на Далекім Заході.

Думав посидіти отак до кінця серпня і ніякий Чанкуфен чи Аліканте не перешкодилиб мені в цьому. Але стався випадок, що перекреслив усі мої вакаційні пляни і я опинився передчасно у милім (на віддалі!) Львові.

Випадок стався в той спосіб.

Одного погідного пополудня ввійшов у мою кімнату господар хати і положив перед мене Краківський Кур'єрок.

— Це вже мусите прочитати — сказав, показуючи на якусь статтю. Світ кінчиться.

Я глипнув оком і побачив спершу цифру — 25 мільйонів.

Цифра нічого собі і дай Боже всім разом а ще більше кожному зокрема такої цифри на щадничій книжечці.

Під цифрою стояло: ....„дістають українці від німців".

— Е! — махнув я рукою. Чергова ікацівська буйда на подвійних ресорах.

— Напевно буйда! Але прочитайте, бо це вам може придатися до ваших „Відгуків"

Лишив мене віч-на-віч з Ікацом, а сам пішов доглядати стирти, бо хмарилося.

Взявся я до читання, хоч і нерадо, але сума грошей була за велика, щоб можна було зігнорувати її.

Вістка про міліони не була щоправда зовсім ясна: міністерство пропаганди в Берліні призначило для українців у Галичині.... Значить не знати, чи ті гроші вже прийшли, чи мають прийти, чи приходять ратами чи може жлуть на границі, щоби просовгнутись він Катовиці або інший Данціг.

Спершу я сміявся, потім пісміхався, вкінці серіозно задумався... Ануж, хто його знає з тими хитрими ґерманцями, а ще хитрішими русичами! Щоправда перед відпусткою я про ніяку субвенцію не чував, але — мій Боже — чи всі смертні люди мають знати, що творяться в високих районах політики!? Таких річей не розтрублюється на всіх розпуттях вселюдних...

І враз шибнула думка: Галактіоне! Ти сидиш тут, у далекім, глухім закутку, а там у столиці повінь німецьких марок. Не кажу вже про загальні потреби, що люди десь купили нову площу Сокола-Батька, що добилися дозволу на забудовання театральної парцелі, що ставлять три нові церкви, що відновили не тільки катедру Юра, але й усі будинки коло неї, що дали Просвіті ювилейний ґмах, що забезпечили Рідну Школу бодай на два роки... Але головне — приватні історії... Та там десь зачети, підмоги, стипендії, а то й так — без ніякого титулу — скільки душа запрагне. Та там десь мої редакційні товариші — як мухи в меді. Один нові меблі, другий мотоцикль, а всі підвишку і пятнацять платень. Редактор Кедрин напевно сплатив за одним махом усі залеглі рати а нові не псують йому сну, бо є з чого точно заплатити.

Гей! Милий Боже! А мене там нема.

І першим поїздом до Львова, аж закурилося. А там автом до міста, бо трамвай — для бідняків.

— Бувша камениця Шпрехера! — кидаю наказ шоферові.

— Чому бувша? Шпрехер жадної не продав.

— А цей хмародер на Академічній?! Це не „Просвіти"?

— Хіба нині купили, але я не чув. А Просвіта в Ринку.

— А „Діло"?

— Також у Ринку.

Хитрі русичі — думаю собі. Гроші взяли і не показують по собі. Знаю такий випадок з війни: Громадянин розкрутив був трохи золотих річей і аж тепер помалу збуває. Добра політика, розумний спосіб.

Приїхав я на Ринок — бачу: сходи білять. Ось, уже є познаки — міркую. Заходжу в редакцію. Сидять посоловілі, спітнілі люди і орють перами по білому полі.

— Но, панове! Кажіть, хто що з вас дістав?!

— Я дістав учора наказ заплатити з магістрату...

— А я картку з Ворохти...

— А я шлункові болі по кваснім молоці.

— Не жартуйте! — кажу. — А деж міліони з Берліна?

А вони мені тиць — книжку ред. Порана Пеленського: „Політика УНДО". А там ціла сторінка на Гітлерію, і таке і сяке — до ясноволосої бестії включно.

Я тільки сплеснув руками.

— Ого! Мови нема....

І сів до праці сумний як ніколи.

Галактіон Чіпка.

НОВИНКИ.

— **Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧНІ** Стефанії Гаврисевич під проводом лікаря та інж. хемії, Львів, Коперника 42. А., тел. 272-18. Початок викладів 10. вересня ц. р. Проспекти безплатно. Додаткові курси лічничого масажу тіла і руханки. 1675 —10

— **Магазин постелі Р. Джала** — Львів, Хорущини 5, поручає ковдри, матраци — переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. Приймає піря до прання. Тел. 294-81 1186 —100

— **З якнайкращих шкірок футро** — поручає і виконує у нас тільки Юліян Глушевський — рік оснув. 1928 — Львів, пл. Капітульна 3. І. пов., телефон 254-46. 1430 —?

— **Вже вийшов і продається великий народній ілюстрований Календар „Просвіти" на 1939 рік.** На зміст Календаря складаються статті, оповідання, вірші, спогади на просвітянські, історичні та суспільно-громадські теми, а також незвичайно багатий інформаційний та практичний відділ, господарські, правничі та інші поради. Зокрема приносить Календар докладні підсумки й репортажі з дотеперішніх головних ювілейних святкувань та вказівки на дальші святкування. Цінною ділянкою в Календарі є багатий статистичний матеріял, м. ін., про наші міста, про стан неграмотности, тощо. **Календар багато ілюстрований, з мистецькою обгорткою у чотирьох барвах арт. С. Гординського.** Український загал повинен при купні календарів цього року памятати передовсім про Календар „Просвіти", тимбільше, що цікавий він для кожного без винятку українця і при своїм великім обемі 232 стор. **коштує тільки 1.20 зол.** Всі Читальні, Кооперативи, Мужі Довіря та інші свідомі люди повинні ширити цей Календар. Умови кольпортажі такі, як попереднього року. Замовлення слати на адресу: **„Просвіта", Львів, Ринок 10.**

— **Відсунення екзекуцій до 15. жовтня.** Міністр скарбу видав розпорядок про відсунення екзекуцій за податки проти селян до 15. жовтня ц. р. Проти селян, яким виміряно 60 зол. ґрунтового податку, не вільно буде вести екзекуцій цілий рік.

— Д-р Степан Коржинський, лікар діточих і внутрішніх недуг виїхав на 14 днів зі Львова.

— **Нові ціни хліба у Львові.** Від понеділка, 23. серпня, обовязуватимуть у Львові нові ціни хліба. Житній хліб 65-проц. млива буде коштувати 30 сотиків за кґ., разовий 95-проц. млива 25 сот., пшенично-житній 42 сот. т. зв. куликівський 44 сот. за кґ. Ціни булок без змін.

— **Третя збірка на будову костела на Знесінні.** В неділю 21. ц. м. переводитимуть поляки по вулицях Львова третю з черги збірку на будову костела на Знесінні.

— **Будують чотири нові костели.** У Станиславівщині будують чотири нові костели, а саме: в Маріямполі, Угринові Шляхотськім, Сухій Ліщині і Тисьменичанах.

— **Червінка у Стрийщині.** Солтис с. Стинави Вижної повідомив санітарну владу, що в селі занедужало 6 осіб на червінку, з яких одна вже померла.

— **Поїзди до Кракова їдуть вже на Ряшів.** У четвер 18. ц. м. робітники направили залізничий шлях між Ланьцутом і Роґізном, що його знищив хмаролім перед кількома днями. Тому залізнича комунікація відбувається вже правильно зі Львова до Кракова на Ряшів.

— **Крадуть авта у Львові.** Еміль Шапіра (вул. Боніфратрів ч. 2) повідомив поліцію, що Іван Янчук із Ряшева вкрав йому авто ч. 80085 і віїхав ним мабуть до свого рідного міста. Павло Козьол із Зимної Води, шофер, авта ч. 140, власности Маріяна Мазурика (Глибока 4) оставив авто на розі вул. Вірменської та Гродзіцьких, щоб на хвилину вступити до одного дому. Коли вернувся, побачив, що якийсь злодій віїхав із автом у напрямі Стрілецької площі.

— **Слідство у справі капраля Футка припинено.** В пятницю 19. ц. м. вийшов на волю робітник Тома Гарлендер, якого арештувала поліція під замітом вбивства летуна капраля Футка. Слідство виявило, що Футко згинув у нещасливім випадку на залізничому шляху. Жінка Гарлендера вийде теж на днях зі шпиталю, бо стан її здоровля щораз то кращий.

— **Вбивство і самогубство у Львові.** В пятницю 19. ц. м. в год. 1.30 пополудні відомий авантурник І. Крейчі зранив в уста на пл. Берестейської Унії свою тещу, перекупку Розалію Солиху. Коли ранена доволіклася останками сил до криниці і пробувала змити кров Крейчі добив її вистрілом з револьверу. На площі повстав переполох між перекупками, що використав Крейчі і почав утікати фіякром, з якого зіскочив візник. Місце візника заняв приятель вбивника „Кривий", який хотів допомогти в утечі. Одначе на відгомін стрілів вибіг від фризієра на пл. Берестейської Унії поліцай Шакальський і разом з поліційним агентом Копецьким почали здоганяти вбивника. Крейчі стріляв двічі до поліцая Шакальського, але хибив і тоді сам важко зранився вистрілом з револьверу. Його перевезли у важкому стані до шпиталю, де він помер вечором. Причиною вбивства і самогубства були родинні непорозуміння. Крейчі хотів застрілити свою жінку, яку теж у пятницю рано підчас авантури в хаті ножем зранив тому, що не дістав грошей, що їх пропивав з товаришами. По цій авантурі прийшов двома навортами до своєї тещі на площу сподіючись, що там застане свою жінку. Тому що Солиха не хотіла відповісти зятеві, де скривається його жінка, Крейчі вбив її й опісля сам скінчив самогубством.

— **Львівська хроніка.** На площі Сольських Озіяш Ляндесман пробив ножем Юлія Кляньґа (вул. Пелчинська 20). Раненого забрали до шпиталю, Ляндесмана арештували. — Невідома жінка підкинула на вул. Кадецькій біля сирітського заведення 2-місячну дівчинку. — Анна Пшесляк (вул. Окульського 5) повідомила поліцію, що кілька днів тому вийшла з хати її 16-літня дочка й досі не вернулася. — У брюховицькім лісі намагав отроїтись 17-літній Збігнев-Здіслав-Іван Козак (вул. Городецька 131); він зажив 20 „когутиків", одначе його уратували. Як причину намагоного самогубства подав нещасне кохання.

— **Вбили медведицю.** В с. Хрисів, косівського повіту на Поліссі появилася молода медведиця, звідкіля побігла до села Спорова. Тут допали її селяни з дрючками і вбили її на місці. Цих селян притягнуть до карної відповідальности.

— **Висадили православну каплицю.** В м. Моледечнім, у ночі зі середи на четвер, невідомі злочинці висадили в повітря православну каплицю. В руїнах знайшли рештки пачки зі слідами вибухових матеріялів. Каплиця мала понад 200 років. Це нове варварство викликало велитенське враження між православними.

— **Краєва хроніка.** При копанні глини на полі в Петрові пов. Городенка засипало 12-літнього Михайла Кушніра, його відкопали вже неживого. — На весіллі в Осташівцях, пов. Зборів, Петро Масний вбив свого 52-літнього батька Степана. Вбивника арештували.

— **Апеляційний суд затвердив кару смерти.** Перед апеляційним судом у Познані відбулася друга розправа проти вбивника кс. Штрайха з Люботня, Лаврентія Новака. По розправі апеляційний суд затвердив присуд кари смерти.

— **Смерть ката в нужді.** В однім зі шпиталів Монтреалю помер неофіційний кат Канади Арту Еліс. Він виконав понад 500 смертних присудів дістаючи за кожний виконаний присуд 100 долярів і дієти. Міністерство справедливости оголосило, що в Канаді нема ката, щоб до міністерства не вносили прохань у справі „посади "ката. Присуд смерти має виконати шериф, який дістае на ту ціль 100 дол. Шерифи відступали виконання присудів в останніх роках катові Елісові.

— **Нова страшна летунська катастрофа.** В пятницю 19. ц. м. пополудні розбився під Морнабо італійський гидроплян „М. С. — 94", що належав до летунської фабрики Маччі у Варесе. У катастрофі згинуло 13 осіб з префектом Варесе Маріо Чіса та його родиною. Слідча комісія устійнила, що гидроплян упав на землю пів години по старті і почав горіти. Хоч пожежна сторожа прибула на місце випадку негайно — не могла нікого врятувати. — 12 км. від Стокгольму дійшло до катастрофи большевицького літака „Аеростат". У катастрофі ранені два пасажири і два члени залоги.

— **Нова повінь в Японії.** Внаслідок злив дощів вода залила вже втрете 16 останніх частину міста Кобе. Під водою опинилося 10.000 домів. Залізнича комунікація між Кобе і Ш... монтсеві перервана.

— **Деґрадація за продаж тайних документів.** В Арґентині здеґрадували активного старшину майора Мек Гемфорда з ґенерального штабу, якого приділили були в листопаді 1936 р. до особи през. Рузвельта підчас його візити в Буенос Айрес. Воєнний трибунал засудив майора Мек Гемфорда на деґрадацію і досмертну вязницю за злочин державної зради. Виявилося, що майор запропонував військовому аташе Параґваю купно тайних військових документів.

— **Катастрофа в копальні.** В копальні фаянсової глинки в Сан Мартінґо до Кампо вибухло джерело води і затопило за кілька хвилин копальню. Вода затопила трьох робітників, щастьом удалося втекти.

Зі судової сал .

ЗА РОЗЛІПЛЕННЯ ЛЕТЮЧОК ТРИ РОКИ ВЯЗНИЦІ.

В середу 17. ц. м. відбулася розправа перед окружним судом у Чорткові проти Іларіона Василева зі Слобідки Горішньої пов. Бучач, якого прокуратор притягнув до відповідальности за приналежність до ОУН. Трибунал засудив Василева на три роки вязниці за провину з ст. 154 §. г. кк. за розліплювання летючок ОУН. І. Василева боронив адв. д-р М. Росляк з Чорткова.

Спорт.

ПРОГРАМА НЕДІЛЬНИХ ЗМАГАНЬ.

Грище Чорних: год. 9 рано мистецькі змагання А класи **Україна II — Погонь II.**

Тамже: год. 11. передполуднем змагання за мистецтво Округової Ліги **Україна — Погонь І Б.**

Грище Лугу: год. 4.30 попол. товариські змагання **Степ — Луг.**

ЯРОСЛАВ. Змагання за мистецтво Округової Ліги **Сян — ВКС.**

ВИННИКИ. **Грище Зорі:** год. 3.30 попол. Трети рішна стріча **за вхід до Б-класи Зоря — Стшеляц (Перемишляни).**

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр:

Неділя 21. 8. год. 4. попол. „Люди на краю", год. 8. веч. „Шестий поверх".
Понеділок 22. 8. год. 8. веч. „В...ись життям".
Вівторок 23. 8. год. 8. „Люди на краю".
Середа 24. 8. год. 8. „Шестий поверх".

Театр Рінонородностей:

Від понеділка 11. 7. нечинний.

Український Театр Йосифа Стадника:

ГОРОДЕНКА:
21. 8. Казка старого млина.
22. 8. Люди на краю (премієра).
23. 8. Виступ Стефи Стадникової.
ЗАЛІЩИКИ:
24. 8. Подвійна бухгальтерія.
25. 8. Чорноморці.
26. 8. Нітуш.
27. 8. Люди на краю.
28. 8. Ой не ходи Грицю.

Український Народній театр ім. М. Садовського.

БОРЩІВ:
21. 8. Маруся Богуславка.
22. 8. Пісня Бескиду.
23. 8. Гетьман Полуботок.
ЗАЛІЩИКИ(?):
24. 8. Бесталанна.
25. 8. Чесна Сузанна.
26. 8. Пісня Бескиду.
27. 8. Мазепа.
28. 8. Гетьман Полуботок.

Незадовго театр виставить голосну п'єсу зі сучасного життя в большевії п. н. „Кінна з вулиці".

КІНА.

АДРІЯ: „Дорога до слави"; „Північ кличе".
АПОЛЬО: „Маски льорда Блекмана" на осн. Ст. Цвайга.
АТЛЯНТИК: „Сильні люди".
БАЛТИК: „Жінка на два тижні", „Романтичний мільйонер".
ВАНДА: „В. 3. 6 не причалює", „6 літ кохання".
ҐРАЖИНА: „Жінки над пропастю".
ЕВРОПА: „Щасливо скінчилося".
КАСИНО „Вір мені", „Малий джентельмен".
КОПЕРНИК: „Тигр із Ешнапуру", „Індійська гробниця".
МАРУСЕНЬКА: „Тигр із Ешнапуру" „Індійська гробниця".
МЕТРО: „Герої моря", „Від вівтірка до четверга".
МІРАЖ: Нечинне.
МУЗА: „Блакитна валога".
ПАЛЯС: „Тавро зради" на осн. Ст. Цвайга.
ПАКС: нечинне.
РАЙ: „Гальки".
РІЯЛЬТО: „Моя жінка ...".
РОКСІ: „Гра життя" і додатки.
СВІТ: „Напсі Стіл пропала", „... но почалося".
СТИЛЕВЕ: „Вередлива експедієнтка" та ревія Боруньського.
ТОН: „Володар прерії" і додатки.
УТІХА: „Вуяг залоги" та ревія.
ХИМЕРА: „Голос джунглів" із Гарі Пілем.

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Зі Женеви до Ліону".

ФОТОПЛЯСТІКОН „Світовид"
(вул. Коперника ч. 11 дім ф-и Кгім і Син)
„Еспанія".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 21. серпня 1938.

7.15 Пісня, 7.20 Орх., 8.00 Ран. денник, 8.15 Для села: Хл. газетка, Музика гармоністів, Гутірка, 8.35 Львів адоровить, 8.40 Хліб. евринька, 8.50 Льон і коноплі, 9.05 Музика з пл., 11.00 Легка музика з пл., 11.45 Пластичний огляд, 12.03 Симф. поранок, 13.00 Два кохання Кипріяна Норвіда, 13.15 Музика сальон. орх., ревеверса, сопран, форт., дует, барит., 15.00 Для села: Огляд ринків рільних продуктів, Гостина фр. хліборобів, Музика з пл., 16.20 Старосвітський курант, 17.00 Моцарта (?) П. Смичк. квартет ф-дур, 17.30 Звуковий тижневик, 18.00 Музика, спів; у перерві в год. 18.55 Хвилина бюра студій, 20.00 Програма на завтра, 20.05 Популярна словно-муз. авд., 20.35 21.40 Спорт, 20.40 Політ. огляд, 20.50 Веч. денник, 21.00 Американські мигуни: Весела Сирена, 22.00 У музикальнім пенсіонаті: пісеньки, саксофон, форт., смичк. тріо, 23.00 Ост. вістки, 23.05—23.55 Танц. музика з пл. (Варшава II).

Понеділок, 22. серпня 1938.

6.15 Пісня, 6.20 Музика з пл., 6.45 Руханка, 7.00 Ран. денник, 7.15 Концерт орх., 8.00 Зачинаємо тиждень, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Легка музика з пл. і госп. вістки, 14.15 Китиця для всіх, музика з пл., 15.00 Біржа, 15.05 Госп. і сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Виправа по скарби, 15.30 Тайни Львова, повість із 1848 р., 15.45 Госп. вістки, 16.00 Концерт розр. орх., 16.45 Серед земляків у Бразилії, 17.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Знаєте, то послухайте, легкий концерт, 17.55 Гальо! Позір! 18.00 22.50 Спорт, 18.10 Клярнетовий ресітаць, 18.30 Конкурсова авд. П. Р., 19.00 „Кавалір Срібної Рожі" оп. Р. Штравса, трансм. з фестівалю у Зальцбургу; у перерві коло год. 20.09 Актуальна гутірка, коло год. 21.12 Веч. денник, Актуальна гутірка, 23.00 Ост. вістки, 23.05—23.55 Танц. музика з пл. (Варшава II).

Вівторок, 23. серпня 1938.

6.45 Руханка, 7.00 Ранішній денник, 7.15 Орх., 8.00 Поранок при мікрофоні, пл., анекдоти, комунікати, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Легка музика з пл.; у перерві в год. 14.11 Скеч ККО, 15.00 Біржа, 15.05 Господ. та сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Географічна загадка для старших дітей: „Які це міста — вгадайте її кінець!" 15.35 Фін.-госп. актуалії, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Орх. концерт, 16.45 Мандрівки по Поліссі, 17.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Концерт із пл., 17.55 Гальо-позір! 18.00 Літаючі амії, гутірка, 18.10 Камер. концерт, форт., скр., 18.45 Фрагмент із „Попіолів" Ст. Жеромського, 19.00 Оп. арії В. Желязовської, сопран у сопр. форт., 19.20 Актуальна гутірка, 19.30 На балі тому чверть століття, розр. концерт, сальон. орх.; у перерві: „Дві балеві гутірки", 20.45 Веч. денник, 20.55 Молодь на окраїни, 21.10 Трансм. з Копенгагену: Данська музика, 21.50 Репортаж із лет. змагань у Львові, 21.50, 22.00 Спорт, 22.05 Вечір вальсів із пл.; у перерві „Радіотехнічні новини", 22.40 Польща, як її бачать чужинці, 23.00 Ост. вістки.

Середа, 24. серпня 1938.

6.45 Руханка, 7.00 Ранішній денник, 7.15 орх., 8.00 Перше снідання при орхестрі, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Інформаційна газетка в українській мові, **14.10 Хори з плит: Людкевич, Леонтович, Кошиць, 14.25 Сучасна українська поезія у польських перекладах, літер. нарис із рецитаціями Льонг. Германа,** 14.35 Популярна музика з пл., 15.00 Біржа, 15.05 Госп. і сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Трохи пісні, трохи слова, для дітей, 15.45 госп. вістки, 16.00 Сальон. секстет, 16.40 Конкурсова гутірка П. Р., 16.45 Загонова шляхта над окраїн, 17.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Оперетові фантазії з пл., 17.55 Гальо-позір! 18.00 Торунь, місто цвітів, 18.10 Концерт солістів, тенор, скр., форт., 18.45 Фрагмент із „Попіолів" Ст. Жеромського, 19.00 Віольончеля, фортепіян, 19.20, 20.55 Актуальна гутірка, 19.30 Спогади дитинства, розр. концерт, 20.45 Веч. денник, **21.00 Експорт домашньої птиці, гутірка Евг. Томашівського,** 21.10 Шопенівський концерт, 21.50 22.00 Спорт, 22.05 Новини з плит, 23.00 Ост. вістки.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 21. серпня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Австрійські нар. мельодії, 19.20 Хвилина музики, 20.00 21.00 Весела музика, 22.30 Розр. музика, БУДАПЕШТ 12.30 Оп. орх., 17.00 Циг. музика, ВІДЕНЬ 11.00 12.00 Симф. концерт, 15.00 Для дітей, 15.30 Смич. квартет ф-дур Нільсена, 18.40 19.00 Нар. пісні, КОШИЦІ 18.00 Словно-муз. авд., МІЛЯНО 17.15 18.00 Симф. концерт, 21.00 22.00 Комедія, МІНХЕН 20.30 21.00 „Ластівка" оп. Пучіні, ПРАГА 15.30 Легка музика, 17.15 Моравські нар. пісні, 18.30 19.20 Легка музика, РАДІО ПАРІ 18.00 Орх. концерт, 19.00 Спілка, РИГА 15.30 18.00 18.55 19.00 Сальон. музика та лотиські пісні, РИМ 17.15 18.00 Пісеньки у супр. орх., 20.35 Розр. музика, 21.00 22.00 23.00 „Ріголетто" оп. Вердія, СОФІЯ 18.00 Легка й танц. музика, 19.00 Популярна музика, 20.00 Спів, мецосопран.

Понеділок, 22. серпня 1938.

БЕРЛІН 14.15 15.00 Розр. музика, 17.00 Форт., 19.45 Веч. гомін, 21.00 Танц. музика, БІЛГОРОД 20.00 21.00 Опера з пл., 21.30 Нар. пісні, 22.15 Спів. ресітаць, БУДАПЕШТ 12.05 Концерт балалайк. орх., 13.30 Військ. орх., 19.20 Циг. музика, ВІДЕНЬ 12.00 16.00 Розр. концерт, 18.15 Пісні Вольфа та Регера, 19.00 Вес. нар. авд., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 19.00 20.00 21.00 22.00 „Кавалір Срібної Рожі" оп. Р. Штравса, КОШИЦІ 18.00 Орх. музика, МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 19.30 Розр. музика, 21.00 22.00 Оперетка, МІНХЕН 19.00 Симфонія Брукнера, ПРАГА 16.15 Скрипк. концерт Чайковського, 20.35 Дрібні Дворжакові твори, РАДІО ПАРІ 20.45 21.00 22.00 23.00 Фестіваль Равеля, РИМ 17.15 Форт., 19.30 20.30 Розр. музика, 21.00 Муз. всячина, 21.30 22.00 23.00 Симф. концерт, СОФІЯ 18.30 Популярна музика, 19.15 Спів.

Вівторок, 23. серпня 1938.

БЕРЛІН 14.15, 15.00, 18.00 Музика, 17.00 Фант. гумореска, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00 „Фальстаф" оп. Вердія, БІЛГОРОД 18.20, 20.00, 21.45 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 12.05 Концерт солістів, 13.30 Циг. музика, 17.30, 20.00, 21.00 Концерт орх., ВІДЕНЬ 10.30 Нар. музика, 18.30, 19.00 Розр. концерт, 20.10 Симф. концерт, 21.15 Концерт на форт., орх., е-моль Шопена, 22.30 Розр. концерт, КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття МІЛЯНО 17.15 Скрипка, 19.30, 20.30 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00 „Джоконда" оп. Понкієлія, ПРАГА 17.40 Сольо на арфі, 18.20 Орх. концерт, 19.25 Сальон. музика, 21.15 Яначкові твори, РАДІО ПАРІ 18.15, 20.15, 21.00 Камер. музика, 19.00 Форт., 21.30, 22.00, 23.00 „Ен вілєн фем" комедія Пасера, РИМ 17.15 Танц. музика, 19.30, 20.30 Розр. музика, 22.00 Вок.концерт, СОФІЯ 18.00 Військ. музика, 19.30 Скрипка, 20.00 Спів, баритон, 20.55 Рос. романси, 21.50 Легка музика.

Середа, 24. серпня 1938.

БЕРЛІН 14.15, 15.00, 18.00 Музика, 19.00 Вебер і Фльотов, 19.45 Веч. гомін, 20.10 Оперетові мельодії, БІЛГОРОД 20.00 Спів, 20.30, 21.00 Гумор, 21.30 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 17.00 Скрипка, 18.10 Дуети на клярнетах, 19.00 Орх., 21.15, 22.00 Циг. музика, 22.15 Спів, ВІДЕНЬ 16.00, 17.10 Твори І. Штравса, 18.20 Нова музика на альтівку та форт., 22.30, 23.00 Музика з Відня орх., сол., КОШИЦІ 18.00 Для Закарпаття, МІЛЯНО 17.15 Танц. музика, 19.30, 20.30 Розр. музика, 21.00 Орх. концерт, 22.10 Хор, ОСЛЬО 20.00, 21.00, 22.15 „Фігарове весілля" оп. Моцарта, ПРАГА 17.40 Квартет ц-дур Фібіха, 18.30 Танц. музика, 19.25, 20.00 На народню ноту, популярний концерт, 21.00 Чел.-фр. конц., РАДІО ПАРІ 18.00 Форт., 18.30 Клясична музика, 17. і 18. ст., 19.00 Пісні, 20.30, 21.00 Орх. концерт, 21.30, 22.00 Кабарет, РИМ 17.15 Скрипка, 19.30, 20.30 Розр. муз., 21.00, 22.00 Оперетка, СОФІЯ 19.0 Легка музика, 19.30, 20.00, 21.00 „Кармен" оп. Бізета.

БІРЖА.

Львів 20. серпня 1938

Гроші.

Купно-продажа: Бельги бельг. 89·77—89·30 Доляри амер. паперові 5·30·50, 5·28·00 Доляри канад. 5·29·03—5·26·50, Ф. зьорени гол. 291·19—289·45, Франки фр. 14·54—14·44, Франки швайцарські 122·03—121·29 Фунти англ. 25·97—25·81, Гульдени данц. 100·25—99·75, Корони ч. 15·80—15·35 Кор. дан. 115·90—115·15 Кор. норв. 130·53—129·55, Корони шв. 133·94—132·95 Ліри італ. 23·65—22·95, Марки фінлян. 11·48—11·25, Марки нім. 70·00 — 72·00, Тель Авів 25·95—25·45 Марки нім. срібн. 99·00 — 96·00

Акції.

Банк Польський 122·00 Цукор. 39·53, Вугіль 35·25, Ліпоп 93·50, Модзеля 16·00, Островець 69·00, Старахович. 41·75 Габербуш 55·25.

Папери

4½ пів. проц. внутр. 67·00, 67·11 3 ів. 1 ем. 82·88, серія неног. 3 пол. ів. 1 ем. 81·75 серія неног. 5 конверс 68·30 прем. дол. 42·65 4 консол. 67·30
Тенденція сильніша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"
Львів, 20 серпня 1938.

1 кг. масла десер. бльок без оп.	2·85 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак.	2·90 зол.
молоко	14—15 сот.
яйця (копа)	3·70 зол.

Тенденція на масло та яйця вдержана, на молоко зниж‌кова.

ОПОВІСТКА.

Повакаційні вступні іспити до I. і II. кляси семинарії для виховниць дошкіль СС. Василіянок у Львові, при вул. Потоцького 95, відбудуться в днях 1. і 2. вересня ц. р. Зголошення приймаємо до 31. серпня ц. р. — Управа. 1676 -2

Дирекція прив. коед. ґімназії У. П. Т. „Рідна Школа" ім. М. Шашкевича в Чорткові подає до відома, що вступні іспити до всіх ґімн. кляс і лицею відбудуться 1-го і 2-го вересня 1938 року. Початок іспитів 1. IX. в год. 8. рано. Рівночасно повідомляємо, що ґімназія дістала на шк. рік 1938-39 управнення державних шкіл. 1713

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": **для Академічної Молоді** зол. 2.— Мих. Гинк Бережовський, Коломия; **на Народню Лічницю** зол. 15 Гр. Бобляк, як неприйнятий гонорар меценасом д-ром Волод. Гриневичем з Бережан.

На „Рідну Школу" зложили Вп. Ш.: Марія Лапка в Глинній 50 зол., нотар Роман Пелех 24 зол. **Замість подяки Всім,** що спішили нам зі словами співчуття в найтяжчих хвилях горя з приводу смерти бл. п. Антонії Доруцякової складають 20 зол. на Р. Ш. Орися і Богдан Дрималики. — Вп. Жертводавцям складає сердечну подяку Рада Повітового Союзу Кружків Р. Ш. у Львові.

Замість китиці квітів на могилу Незабутнього Дорогого Друга Феди Чорного — складає 10 зол. на добродійні цілі Ярослав Макарушка.

КУПНО — ПРОДАЖ

ЛЕДІВНІ — посезонова продаж по дуже знижених цінах — РЕНТШНЕР, Легіонів 37. 1645 3-5

ЕКСТРАКТИ — ГАРБІВНИКИ — ХЕМІКАЛІЇ — ФАРБИ — ТОВЩІ — олії— для промислу гарбарського футряного достаєте зі складу **„ХЕМІЯ"**, Львів, Легіонів 23. 1654 2-5

ВУГОЛЬ, кокс, дрова продає КАЛИТЯК, Байки 14, тел. 288-24. 1682 4-2

УКРАЇНСЬКЕ бюро посередництва — купна „ТРАНСАКЦІЯ", Львів, ДЛУГОША ОДИН, ріг Миколая — поручає у великім виборі, в ріжних цінах у місті як теж і на передмістях камяниці, віллі, доми, парцелі під корисними умовинами. Інформації безплатні. Багато подак і доручень. Бюро працює цілий день, без перерви. 1622 5-10

СІДЛОВІ англійські мило, свіжий транспорт — ЯАЛІХЕВИЧ — сідляр, Львів, Шайноти 2. 1666 8-10

УЧЕНИКИ. Кашкети, сорочки, сварлетки й інша ґалянтерія. **Будзиновський, Станиславів, Ратуш.** 1715 1-11

КОРЕСПОНДЕНЦІЯ

ХТО служив у колишній австрійській штабовій компанії: Erskomp. für Hilfdienst b. I. R. 10. у Новім Санчі на Замку від **від 1. X. 1917 до 31. X. 1918.** Того просить негайно подати свою ласкаву адресу dr. D. Ważewski, Nowogródzka 22, Wilno.

МЕШКАННЯ

ПОКІЙ і кухня з комфортом на I. пов. до винайму від 1. вересня. Косцюшкська 21, I. п. 1724 1-2

НА БЮРО або магазин просторий покій в середмістю відступить Міщ. Сова Кредитовий, Руська 3, I. 1723 1-2

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

МУЖЧИНУ характерного, становища (вища освіта), ціль подружжя. Листи до „Діла" під „Віра". 1672 1-1

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

КОНКУРЕНЦІЙНИЙ Вееелковий Дім кіс, мануфактури і ґалянтерії, шукає агентів християн до продажі по селах. Lodz, skrytka 338.

ІНТЕЛІГЕНТНИХ акві[з]иторів до продажі спиртових лямп шукаємо. Висока провізія. „Meteor", Warszawa, Sosnowa 6. 1637 3-4

СВЯЩЕННИК, удовець, шукає господині до управи домом. Зголошення враз з рекомендаціями і умовинами слати на адресу: Уряд парохіяльний в Желдці, почта Витятичі. 1619 3-3

УЧИТЕЛЬКА на Заході шукає негайно інтеліґентної панни, або старшої пані, до виховування двоє маленьких дітей помочі в домовім господарстві. Зголошення до Адмін. „Діла" під „для учительки Віри". 1718 1-2

СТУДЕНТ (-ТКА), енергійні молода людина **з добрим знанням французької мови,** найде у передполудневих годинах постійний заробіток. Зголошення в Адміністр. „Діла" особисто. 1-1

ШУКАЮ двох малярів до церковних робіт. Адреса: Уряд Парохіяльний, Сколе **Парох.** 1-2

КНИГОВОДА спосібного, рутинованого прийме на добрих умовинах поважне торговельне підприємство. Оферти з референціями під „Біллянс" до Бюра „ФАМА", Львів, Гродзіцьких 1, II. 24/59 1-1

ДАМО сталу добру посаду за позичку 3.500 золотих.

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ТЕХНІК, дорожний, студії, догляд, залізо-бетон. Практика в Росії і Польщі. Власний поміровий інструмент. Рівне, Віжок 1. Томкович. 1673 2-2

НАУКА

ВПИСИ на конц. річний курс крою і шиття та домашнього господарства, під управою найкращих фахових сил. З провінції — з цілим утриманням. Також приймаю на тримісячний крій і шиття. ПІСАРСЬКА, Сташіца вісім, бічна Хорушини. 1669 4-5

МУЗИЧНА ШКОЛА
ім. ФР. ШОПЕНА
у Львові, вул. Сикстуська 43Б.
тел. 238-37.
оголошує
ВПИСИ
на шк. рік 1938/39
Для тих, що доїжджають — залізничі полекші.

СТАНЦІЇ

ШУКАЮ приміщення для 12-літнього сина, близько школи Шашкевича або Грінченка, при інтеліґентній родині, де був би теж хлопець з VI. кляси всенародньої школи. Зголошення до 20. серпня слати до Адміністрації під „Учитель". 1649 3-5

ПРИЙМУ панночки на станцію, недалеко купецької гімназії. Ткачевич, Вишиньского 12. 1671 2-2

ПАНСІОНИ

ДЕШЕВО — серпень, вересень. Ліси, гуцульщина над Прутом. Ділове-Микуличин. Гуменюкова. 1674 2-2

РІЖНІ

ЖАРІВКИ до 25 ватів 70 сот., ГОЛОСНИК детекторовий 3.50, ЛЯМПА двопозумікова 6.—, ліхтарки, батерії „Даймон" — найдешевше ЦЕНТРАЛЯ ЖАРІВОК, Львів, Ринок 21. 1529 10-5

ВІЧНІ ПЕРА направляє найкраще „ПРЕЦИЗІЯ", тепер Шайноги 1. 1597 6—10

КОЛИ ПРИЙДЕШ — ПЕРЕКОНАЄШСЯ І СТАНЕШ ПОСТІЙНИМ ГОСТЕМ!!
Бо ніде не зїш таких знаменитих страв і таких вибагливих перекусок, горячих і холодних — при дуже низьких цінах — як тільки в
„Pomorzanka" Львів, ул. Академічна 24.
До цього приграє Тобі від дня 2. серпня ц. р. ЗНАМЕНИТА САЛОНОВА ОРХЕСТРА „БАЙКА".

Знаменитий мистець-співак найбільших італійських, німецьких і французьких сцен ВОЛОДИМИР КАЧМАР буде вести в цім році шкільнім **курс оперового і сольового співу** у ЛЬВ. МУЗ. КОНСЕРВАТОРІЇ ІМ. К. ШИМАНОВСЬКОГО. Вписи приймає і дає інформації: Секретаріят Консерваторії при вул. Коперника 9. (Ґмах кіна „Коперник").

ПАРАСОЛІ ГОРОДОВІ, ЖІНОЧІ МУЖЕСЬКІ І ДИТЯЧІ майже **ДАРОМ**
з найтриваліших ґатунків і найновіших взорів поручає першорядна вирібня парасолів **„СІКО"** давня відома фірма СІХЕР і КОРРЕС, ЛЬВІВ, ЛЕҐІОНІВ 29, в пасажі на право, зараз біля „ОРБІСУ". Направи і покриття виконуємо на місци майже даром. 5-10 Увага на адресу і число дому.

ТЕЛ. 272-46 **Шоферські курси**
самоходові і мотоциклеві для аматорів і фахівців **ІНЖИНІРСЬКОЇ КООПЕРАТИВИ**
приймають зголошення на курси **щодня при вул. ТОМІЦЬКОГО 14** (давна Коперника 54)
для тих, що приїздять опіка. Наука їзди на новітніх самоходах.
ціни знижені.

ПЕРЕРІБКА ковдер з вол. РОМАНОВА, Гродзіцьких ч. 4 (біля Ринку). 1680 3-8

ГОДИННИКИ стінні, кишеневі, на руку направляє препизійно і найдешевше фірма: „ЧАСОМІР", Львів, Личаківська 10. 1629 6-8

ТРИВКУ ондуляцію гарно і старанно, заграничним течивом виконує **Штір, Брама Андріолія (Ринок 29).** 1588 8-10

ГОДИННИКИ і біжутерію найпрецизніше направить українська фірма П. Карпишин у Львові вул. Домініканська ч. 7. 1930 68-0

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2041 80-100

ВИРІБ ДЗЕРКАЛ, шиби, рами, оправа образів найдешевше — шклярство В. СТЕЛЬМАХ, Коперника 22, тел. 245-79. 1572 5-8

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спец. скірн., венер. недуг і косметики
Др. ФІШЕР
б. лікар (асистент) Клінік у Берліні, Празі, Відні орд. КІЛІНСЬКОГО 3 (напроти Від. Каварні) тел. 251-68. 2143

Косметичний Інститут і Лябораторія
Д-ра О. ТУШИЦЬКОГО
Львів, вул. св. Софії ч. 3. Тел. 205-28.
УСУВАЄ: аномалії цери, зроговатіння, пігменту, волосся, близни, дзьоби по віспі і плями. Масажі тривке усування зморщок, жилаків і відморожень власною методою. Тривке усування оволосіння ніг катафорезою. Сталі рямунці підшкірним запусканням краски (татування). Урядово затверджені курси закордонної програми. 1668 1-10

ОГОЛОШЕННЯ.

Шукаєте мешкання?

Найдете його і буде воно Вам зовсім в дповідати, якщо дасьте оголошення до „Діла".

КОНКУРС.
ФІЛІЯ МУЗ. ІНСТИТУТУ ІМ. М. ЛИСЕНКА в ЗОЛОЧЕВІ розписує конкурс на становище вчителя скрипкової кляси. Зголошення слати до 1. IX. 1938 р. на адресу М. Віханська, Золочів, Коперника 2. Платня згідно з умовою. Неприняті подання без відповіди. **Виділ.** 1721 1-1

КОНКУРС.
Вирібня радіоприймачів „Е-комп" **Львів, ул. Сикстуська 29** прийме на постійно у всіх більших місцевостях Сх. Гал. і Волині районових заступників до продажі своїх радіоприймачів. Зголошення з поданням дотеперішніх занять і з долученням письменних референцій слати на адресу „Е-комп" найдальше до дня 6. вересня. Неприйнятим звернемо документи і свідоцтва, якщо це буде в поданні застережене. 1712 1-3

ПІТ
НІГ, РУК, ПАХВИН
і т. п. зникне при вживанні спеціяльного певного і нешкідливого патент пудру **„CSAVE" 50 сот.**
Пробний пакет. **Перфумерія**
С. ФЕДЕРА
ЛЬВІВ, ВУЛ. СИКСТУСЬКА 7.
Філія КОПЕРНИКА 15 а.
ФІЛІЯ: ВУЛ. ГАЛИЦЬКА Ч. 16.

МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** вигладжує церу склонну до прищів і угрів.
МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** відмолоджує і виніжнює насірок.
МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** надає молодечо-свіжий вигляд.
МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** усуває зморщки.
МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** стягає пори і хоронить перед повставанням угрів.
МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** хоронить перед повставанням зморщок.

Смачні снідання, обіди і вечері, добрі напитки та перекуски тільки
В РЕСТОРАНІ
М. Кузишина
Перемишль, пл. На Брамі.

„ВОДОТЯГИ"
Бюро технічне і підприємство для інсталяцій водотягових, санітарної техніки та огрівання.
Львів, вул. Пелчинська 22, тел. 25-166.
Станиславів, 3-го Мая 12.

НОВООТВОРЕНА КРАМНИЦЯ
Львув і Колтун
Львів, ул. Жовківська 1.
поручає по фабричних цінах
шпаґат — шнурки — линви — пужална — батоги і всякі мотовязні вироби.

МЕБЛІ їдальні, спальні, кабінети, сальони, клюби, тапчани, матраци і декорації поручає Віденська вирібня столярсько-тапіцерська
ІВАН ОРТНЕР
Львів, Сикстуська 41. Тел. 252-74
948 10-10

БРАТИ ДМИТЕРКИ
єдине українське конц. підпр. експед.-перевозове
Львів, Ринок 43, тел. 272-48
виконує всякі перевози до всіх і з усіх місцевостей в краю — дешево, скоро і солідно. Спеціяльні авта для перевозу меблів, з відповідною кваліфікованою обслугою — дають гарантію найкращої доставы.
806

Найдешевші меблі
в українській кооперативі **АРХО**
Львів, Корнянтів 1. Тел.: 272-...

КІР
Львів, Усійського 6
Тел. 260-88.
Станиславів, 3-го Мая 4 ...
ПЛЯНИ
КОШТОРИСИ
БУДОВИ

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.85

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	[illegible]
Остання сторінка 1/2	[illegible]
Остання сторінка 1/4	[illegible]
Остання сторінка 1/8	[illegible]

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.